

Strafaangifte tegen HOvJ mr. F. Westerbeke, OvJ mr. H.J.J. Talsma en OvJ mr S.B.K. Lukowski van Landelijk Parket Rotterdam. De aangifte betreft de afdoeningsbeslissing van OvJ mr. H.J.J. Talsma en de kwalijke klachtbehandeling door HOvJ mr. F. Westerbeke.

Ondergetekenden R.A.A. Rietveld en W.P.M. Visser (aangevers)

Doen hierbij aangifte van een strafbaar feit gepleegd door hoofdofficier van Justitie mr. F. Westerbeke samen met OvJ mr. H.J.J. Talsma en OVJ S.B.K. Lukowski , van het Landelijk Parket van het Openbaar Ministerie te Rotterdam, wegens het onwettig afdekken en negeren van strafbare feiten die gepleegd zijn door de raadheren van het Gerechtshof te Amsterdam in de appelprocedure van “[de Bollenboeren](#)” versus de Rabobank, curator A. Sweens en rechters commissaris H.A. van den Berg, W.A Warmerdam en J. Blokland

De betreffende raadsheren zijn;

Mr M.L.D. Akkaya - voorzitter

Mr. M. Jurgens - raadsheer

Mr. J.M. de Jong - raadsheer

Mr. A.J. Hagens - griffier

Vanwege o.a. ernstig schenden Art 162 Sv. Tevens tegen hierbij betrokken advocaat-generaal en hoofdofficier van justitie Noord-Holland Steensma en Steenbrink en officier van justitie mr-Mud.

De aangifte betreft de kwalijke gang van zaken rond appel zitting tegen curator Sweens van 4 juli 2017 om 13:00 uur bij het gerechtshof Amsterdam, met de zaaknummers; 200.214.273/01 en 200.214.277/01

- 1) Vervalsing arrest
 - 2) Vervalsing PV
 - 3) Gerechtshof weigert correctie pv
 - 4) Weigering art 162
 - 5) Weigering OM om aangiftes te vervolgen
- Het betreft dus aangifte wegens ambtsdelicten

De aangifte betreft ook het onwettig afdekken en negeren van strafbare feiten die gepleegd zijn door de raadsheren mrs. P.C. Kortenhorst, F.A. Hartsuiker en voorzitter M. J.G.B. Heutink en de griffier M. Boelens vanwege ernstig schenden Art 162 Sv bij behandeling en beschikking Art 12 Sv – K12/0188. Zie ook ernstige aangifteordner 19 ([aparte ordner 19](#)) tegen betrokken rechter-commissarissen en president van de rechtbank Noord-Holland.

Het betreft ook aangifte vanwege het onwettig afdekken en negeren van strafbare feiten die gepleegd zijn door tegen president gerechtshof Amsterdam mr. van der Meer, Advocaat - Generaal Tdlohreg en H OvJ mr. Steensma van OM Noord-Holland. Deze aangifte is tevens als klacht wegens onrechtmatige klachtbehandeling gericht aan de Raad voor de rechtspraak, t.a.v. de heer Bakker.

Dit met verwijzing naar de site van ir. R.A.A. Rietveld, de Bollenboeren en van R. Kluun m.b.t. insolventies en faillietverklaringen met verwijzing naar het boek: [Geschiedenis van het Ministerie van Justitie Deel I](#) van dr.mr. M.F. Verburg, en toelichting en feiten hieronder.

Bovenkarspel 11 april 2018

Deze aangifte ambtscriminaliteit richt zich tegen hoofdofficier van Justitie mr. F. Westerbeke samen met OvJ mr. H.J.J. Talsma en OvJ mr S.B.K. Lukowski, van het landelijk parket Rotterdam, vanwege het stelselmatig afdekken van ernstige strafbare feiten van betrokken rechters en raadsheren en officieren van justitie op grond van artikel 162 Sv, [kennisdrager van strafbare feiten](#). De strafbare feiten zijn gepleegd door curatoren en Rabobankbestuurders en zwarthandelaren in meerdere uitgelokte faillissementen van bloembollenbedrijven in het voormalige arrondissement Alkmaar.

Het strafbare feit ambtscriminaliteit betreft dat hoofdofficier van Justitie mr. F. Westerbeke samen met OvJ mr. H.J.J. Talsma en OvJ mr S.B.K. Lukowski, kennelijk voornemens zijn om de ernstige strafbare feiten te blijven afdekken. Er is hierbij sprake van ernstige klassenjustitie en ernstige schendingen van de afspraken van het OM met de Amerikaanse justitie. **Westerbeke beschermde de corrupte rechter-commissarissen en miskent de aangifteplicht als kennisdrager van strafbare feiten/ de leegroof curatoren en bankbestuurders bij faillissementen Visser en Zijlstra op grond van artikel 162 Sv. Westerbeke handelt hiermee ook in strijd met de wet.**

Wij hebben hoofdofficier justitie mr. F. Westerbeke van het landelijk parket tevergeefs verzocht om met een inhoudelijke reactie te komen op onze weerlegging van de afdoening Art 162 Sv van OvJ mr. H.J.J. Talsma (**Bijlage 1 klachtbrief 5 december '17**). Tevens hebben wij HOvJ mr. F. Westerbeke tevergeefs verzocht om met een inhoudelijke reactie te komen betreffende de reikwijdte en toepasselijkheid van artikel 162 Sv betreffende de door ons ingediende aangifteordner 19 kennisdrager van strafbare feiten op grond van Art. 162 Sv.

Het strafbare feit ambtscriminaliteit betreft ook dat hoofdofficier van Justitie mr. F. Westerbeke samen met OvJ mr. H.J.J. Talsma en OvJ S.B.K. Lukowski weigeren om met een inhoudelijke reactie te komen op onze weerlegging van de afdoening Art 162 Sv van OvJ mr. H.J.J. Talsma (**Bijlage 1 klachtbrief 5 december '17 en bijlage 7 mailbericht van 19 februari '18 aan HOvJ mr. Westerbeke**). Tevens weigeren zij om met een reactie te komen op ons verzoek betreffende de reikwijdte en toepasselijkheid van artikel 162 Sv betreffende de door ons ingediende Aangifteordner 19 als kennisdrager van strafbare feiten op grond van Art. 162 Sv.

Sterker nog, HOvJ mr Westerbeke gaat in zijn klacht behandeling brief van 1 februari '18 (**bijlage 6**) aan mij gericht, helemaal niet inhoudelijk in op mijn weerlegging van het oordeel van OvJ mr Talsma betreffende toepasselijkheid van Art 162 Sv!

Het spreekt voor zich dat HOvJ mw. Mr. F. Westerbeke hiervoor verantwoordelijk is en zijn taak ernstig verzaakt en zich kennelijk alleen maar erop gericht om de witteboordencriminelen te beschermen ten koste van de gedupeerden!! **Westerbeke verwijst in zijn klacht behandeling brief van 1 februari '18 (bijlage 6) net als college van procureur-generaal ook steeds naar dezelfde afwijzing van hoofdofficier justitie Steensma van OM Noord-Holland zonder te bezien of de aangiftes op nieuwe strafbare feiten berusten. Westerbeke weigert evenals OvJ mr. Talsma zelfs om naar de aangiftes te kijken, zoals uit zijn brief blijkt.**

I.v.m. in te dienen klachten aan de ministers Grapperhaus en Dekker over de klachtafhandeling van HOvJ mr. Westerbeke, is in WOB verzoeken om de correspondentie met OM onderdelen verzocht (**bijlage 8**)

Leeswijzer: Onderstaand zijn 14 strafbare feiten opgenomen, die onderstaand ook in de ingelaste brief van 14 november '17 met bijbehorende toelichting zijn vermeld, vanaf bladzijde 10.

1. **Strafbaar feit 1; Ambtscriminaliteit betreffende opzettelijke weigering om een duidelijke ontvangstbevestiging te maken waardoor verzendbevestiging van 14 november noodzakelijk was. Mede hierdoor zijn kennelijk maar twee aangiftes in het sepotbericht behandeld en de rest niet.**
2. **Strafbaar feit 2; OvJ mr. Talsma heeft zijn afdoeningbrief (bijlage 3) veel te snel een te onzorgvuldig gemaakt, terwijl hij wist dat er nog aanvullende stukken zouden worden opgestuurd. Dit klemt temeer doordat de verstuurde zes ordners duidelijk genoeg waren, betreffende wantoestanden in de strafrechtketen. Dit betreft opzettelijke ambtscriminaliteit.**
3. **Strafbaar feit 3; OvJ mr. Talsma heeft opzettelijk in zijn afdoeningbrief “de boodschap gemist” dat professor Sluiter kennelijk onder druk van de bewindspersonen van de betreffende ministeries een onjuist en misleidend beeld op de televisie heeft verspreid over de betrouwbaarheid van het Openbaar Ministerie en de Nederlandse rechtspraak inzake het MH17 proces in Nederland.**
4. **Strafbaar feit 4; Het deskundigenrapport van de verduistering van € 8.000.000 gladiolenknollen van gebr. Zijlstra BV zou worden opgestuurd. Het is volstrekt onbegrijpelijk dat er dan zo snel een afdoening brief over komt. Dit was niet acceptabel en was een reden en noodzaak voor u om de afdoeningsbrief in te trekken. Het getuigd van ambtscriminaliteit dat nieuwe sepotbeslissing werd geweigerd evenals de andere nieuwe aangiftes zoals Aangifteordner een faillissementsfraude door Rabobank geleid faillissement PNM Commandeur. HOvJ mr. Westerbeke heeft ook negatief gereageerd op een klacht van dhr. K. Dekker betreffende de afdoeningsbeslissing, zoals uit zijn brief van 28 februari '18 blijkt (bijlage 9) De enorme roofpraktijken o.l.v. Rabobank Alkmaar en OG-beheerder Kneppers, vind Westerbeke kennelijk geoorloofd!!**
5. **Strafbaar feit 5; OvJ mr. Talsma heeft met zijn afdoeningbrief niet gewacht op de aangekondigde aanvullende stukken hier bovenstaand van een tot en met acht zijn aangegeven. Hierdoor is sprake van ambtscriminaliteit en heeft de afdoeningbrief geen enkele waarde en diende te worden ingetrokken. Bovendien heeft hij de aanvullende stukken per kerende post retour gestuurd zonder de betreffende aangiftes in behandeling te nemen.**
6. **Strafbaar feit 6; OvJ mr. Talsma heeft ambtscriminaliteit gepleegd door in zijn afdoeningbrief te negeren dat er in het voormalig arrondissement Alkmaar sprake is van een criminele organisatie gericht op het leegroven van de boedels van faillissementen door curatoren en Rabobankdirecteuren samen met zwarthandelaren hetgeen gedoogd werd door rechter-commissarissen en het toenmalige gerecht bestuur van de rechtbank Alkmaar. De verstuurde; Aangifte ordner 19, betreffende 7 aangiftes kennisdrager van strafbare feiten Art 162 Sv tegen het gerecht bestuur van de rechtbank Alkmaar een betrokken rechter- commissaris vanwege leegroof en zwart verhandelen van de boedels van uitgelokte bloembollen faillissementen. Deze aangifte-ordner was nadrukkelijk onder de aandacht gebracht bij de raadsheren van de appelprocedure tegen curator Sweets.**

Betreffende meerdere aangiftes kennisdrager van strafbare feiten van betrokken RC's en het gerechtsbestuur is volledig genegeerd. Nog ernstiger ambtscriminaliteit is dat ook het negeren van de raadsheren van de gerechtshof Amsterdam van deze ordner door OvJ mr. Talsma volledig is genegeerd!!

7. Strafbaar feit 7; Als ernstige ambtscriminaliteit is gebleken heeft OvJ mr. Talsma slechts twee aangiftes in behandeling genomen in zijn afdoening brief. De hieronder vermelde aangifte-ordner 4 tegen 3 betrokken raadsheren van het gerechtshof Amsterdam betreffende afwijzing artikel 12 Sv heeft hij als ambtscriminaliteit opzettelijk vergeten!! Hiervoor is een aparte sepotbeslissing nodig omdat anders niet ontvankelijkheid wordt ingeroepen door het gerechtshof bij artikel 12.
8. Strafbaar feit 8; Zoals is gebleken heeft OvJ mr. Talsma ambtscriminaliteit gepleegd door slechts 2 aangiftes in behandeling te nemen in de afdoening brief. De hieronder vermelde aangifte-ordner 5 tegen de president van het gerechtshof Amsterdam vanwege onrechtmatige afhandeling klachtprocedures betreffende artikel 12 Sv procedure K12/188 heeft hij vreemd genoeg ook vergeten!! Er is sprake van broddelwerk. Hiervoor is ook een aparte sepotbeslissingen nodig, omdat anders niet ontvankelijkheid wordt ingeroepen door het gerechtshof bij artikel 12, en deze aangifte dient hierbij als herhaald en ingelast te worden beschouwd met name de passage over schendingen van de rechten van de mens EVRM en schendingen van de preferente Europese rechtsregels voor slachtofferbescherming, vanwege corrupt strafrechtelijk onderzoek om witteboordencriminelen te beschermen.
9. Strafbaar feit 9; OvJ mr. Talsma heeft een slordige fout gemaakt. De heren Steensma en Steenbrink zijn geen advocaten-generaal maar hoofdofficieren van justitie bij OM Noord-Holland. Hiervoor is een rectificatie noodzakelijk, maar dit wordt geweigerd.
10. Strafbaar feit 10; Ten onrechte heeft OvJ mr. Talsma middels ambtscriminaliteit bovenstaand onder twee vermeld dat ik de aangifte zou hebben gedaan namens Fernando Hernandez en de ngo SMX collectieve namens nabestaanden drugsgeldwitwaspraktijken/drugsoorlog bij Galexico USA. Dit is volstrekt onjuist, ik heb de aanvullende aangifte gedaan namens mijzelf zoals uit de onderstaande tekst blijkt. Volgens mij heeft in ieder het recht om aangifte te doen, in geval van belangrijke aanvullende informatie. De afdoeningsbrief is dus niet correct dat ik niet gerechtigd zou zijn om namens Fernando Hernandez geen aangifte kon doen en diende dus te worden ingetrokken, hetgeen is verzuimd.
11. Strafbaar feit 11; Onderstaand geeft OvJ mr. Talsma als ambtscriminaliteit een mening weer in plaats van een feitelijke onderbouwing om de aangifte tegen de 3 raadsheren en de griffier betreffende vals proces-verbaal en beschikking te seponeren. Feitelijk heeft hij het volledige aangifte ordnerdossier genegeerd, met name ook vooral aangifte ordner 19 die tijdens de zitting was overhandigd zie hiervoor ook klacht 6. Hierdoor wordt gelegitimeerd dat er sprake is van een schurkenstaat waarbij een criminele Roversbende geleid door een gerechtsbestuur, geen strobreed in de weg gelegd wordt. Betreffende corrupte raadsheren en rechters is geen civiel rechtsmiddel mogelijk. Na een negatief cassatie advies wordt een klacht ingediend bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, maar los daarvan moet aangifte gedaan kunnen worden op grond van artikel 162 Sv. De in de aangifte aangegeven strafbare feiten zijn niet weerlegd.

12. **Strafbaar feit 12;** Volledig ten onrechte heeft OvJ mr. Talsma een volstrekt onjuiste uitleg gegeven over artikel 162 Sv kennisdrager van strafbare feiten. Onderstaand zijn geciteerd essentiële gedeeltes uit Rapport MJA-onderzoek i.o.v. ministerie van V&J (bijlage) naar de werking van de aangifteplicht art. 162 bij ambtscriminaliteit. Hieruit blijkt dat OvJ mr. Talsma in zijn afdoening een misleidende een volstrekt onjuiste uitleg heeft gegeven van dit wetsartikel. Vaststaat dat de Alkmaarse betrokken rechter-commissaris en de president van de rechtbank volledig kennisdrager van strafbare feiten waren en dat dit aan de raadsheren van het gerechtshof Amsterdam zeer duidelijk is gemaakt waardoor ook zij kennisdrager van ernstige strafbare feiten zijn geworden, namelijk een door het gerechtsbestuur gedoogde en mogelijk geleide criminele organisatie gericht op het leegroven van uitgelokte faillissementen.
13. **Strafbaar feit 13;** Wij hebben vergeefs verzocht aan hoofdofficier justitie mr. Westerbeke van het landelijk parket om met een al inhoudelijke reactie te komen op onze weerlegging van de afdoening Art 162 Sv van OvJ mr. Talsma. Het verzaken van zijn plicht valt onder ambtscriminaliteit.
14. **Strafbaar feit 14;** De onderstaande belangrijke dossiers zijn ook ongemotiveerd niet benoemd door OvJ mr. Talsma.

***** Onderstaand ingelast brief van 5 december '17 Betreft reactie en klachten afdoeningsbeslissing OvJ mr. H.J.J. Talsma *****

W.P.M. Visser
Hoofdstraat 234
1611AN Bovenkarspel
wpmvisser@live.nl 06 43796836

Landelijk parket Rotterdam
Postbus 395, 3000 AJ Rotterdam
Team internationaal & operationele coördinatie
Uw kenmerk; TIOC2017 - 139

Bovenkarspel; 5 december '17

Betreft; reactie en klachten afdoeningsbeslissing OvJ mr. H.J.J. Talsma
T.a.v. HOvJ mr. F. Westerbeke, persoonlijk,
Cc; OvJ mr. H.J.J. Talsma, OVJ S.B.K. Lukowski, mw. A.L. Benthem,

Geachte heer Westerbeke,

Vanwege de ernst van de zaak en de aangeleverde aangiftes en het broddelwerk van de afdoeningsbrief van OvJ mr. Talsma, richten wij ons tot u persoonlijk als hoofdofficier van het landelijk parket Rotterdam met deze klachtenbrief.

Tot onze verbazing werden wij geconfronteerd met een "*afdoeningsbeslissing brief*" van 27 november 2011 ondertekend door OvJ mr. H.J.J. Talsma. **(bijlage A)** Naar aanleiding van de door uw parket aan mij verzonden ontvangstbevestiging van 6 november 2017, heb ik vanwege de onduidelijkheid en niet compleetheid hiervan op 14 november 2017 een brief verstuurd met verzend bevestiging met daarbij het eerder aangekondigde deskundigen rapport verduisterde

gladiolenknollen in uitgelokt faillissement gebroeders Zijlstra en aangifte ordner in "geleid" faillissement PNM commandeur bloembollen BV. Door een foutje in het postbusnummer kwam een aangetekend verstuurd pakket retour en heb ik het pakket 27 november opnieuw aangetekend opgestuurd. De afdoeningsbrief van 27 november '17 en mijn brief hebben elkaar dus gekruist.

Tot mij nog grotere verbazing heeft OvJ mr. Talsma het door mij opnieuw verstuurd pakket per kerende post aan mij retour gestuurd met een klein briefje van 1 december '17 **(bijlage B)** "*gelet op het feit dat u op uw aangifte reeds is beslist zal ik de vandaag ontvangen stukken die zien op dezelfde feiten niet in behandeling nemen*"

- De nagezonden stukken zien op andere feiten, OvJ mr. Talsma heeft de stukken m.i. niet eens gelezen. Om deze reden stuur ik de stukken wederom aan u als HOVJ persoonlijk. De betrokken gedupeerden in de uitgelokte faillissementen P.N.M. Commandeur BLB. BV en Gebr. Zijlstra zijn van mening dat u als HOVJ niet om deze nagestuurde fraude rapporten en aangiftedossiers heen kan.
- Uit de door mij betwiste en onvolledige ontvangstbevestiging van 6 november 2017 had ik begrepen dat het aangifte dossier nauwkeurig zou worden onderzocht. Ik begrijp daarom totaal niet dat de afdoening beslissing zo snel is verstuurd zonder dat de nagezonden stukken hierbij konden worden betrokken. Vanwege de onvolledige ontvangstbevestiging van 6 november 2017 van de aangiftes en de afdoeningbrief, heb ik vandaag samen met dhr Rietveld een afspraken met de Politie te Hoorn betreffende de aangiftes, om hiervan proces – verbalen te verkrijgen. Deze proces -verbalen zullen aan u worden nagestuurd.
- In de onderstaand ingelaste gedeelte van de brief van 14 november 2017 heb ik in blauw mijn 13 klachten aangevuld, betreffende hetgeen door OvJ mr. Talsma is genegeerd. De ernst hiervan leidt ertoe dat u als HOVJ mijn klachten dient op te vatten als een aangifte op grond van kennisdrager van strafbare feiten Art 162 tegen OvJ mr. Talsma.
- Ik verzoek u om mij binnen 10 dagen na dagtekening te bevestigen dat op grond van mijn onderstaand aangegeven 13 klachten de afdoeningsbrief opgemaakt door OvJ mr. Talsma van 27 november 2011 door u als hoofdofficier wordt ingetrokken, op grond van het feit dat hij wist dat het dossier nog niet compleet was. **Bij gebreke hiervan gaan wij alsdan de door u als HOVJ gedoogde wantoestanden en corruptie voorleggen aan de Inspectie Justitie & Veiligheid van het ministerie van V&J.**
- Als deze brief opnieuw een retour gezonden wordt zonder inhoudelijke reactie zijn wij voornemens om ook tegen u als hoofdofficier van justitie van het landelijk parket Rotterdam en hoofdaanklager van het MH17 dossier een aangifte op grond van kennisdrager van strafbare feiten artikel 162 Sv. (**zie onderstaand hoofdklacht 12 en bijgevoegd rapport "Ambtscriminaliteit aangeven" over art 162 Sv i.o.v. ministerie V&J(bijlage C)**) In te dienen bij zijn dan voornemens om de internationale gemeenschap middels persberichten etc. te informeren dat het uitzonderlijk slecht gesteld is met de betrouwbaarheid en controle van de strafrechtketen en de controle op de rechtspraak en neprechters in het bijzonder.
- Vanwege de wantoestanden bij de rechtspraak, worden 3 klachten bij het Europese Hof van de rechten van de mens ingediend. De eerste klacht is bij EVRM ingediend **(bijlage D)**, betreffende weigering voeging in OG-leegsloopzaak om onschuld Visser c.s. aan te tonen, vanwege valse beschuldigingen van curator Breederveld en zijn opkoper Kneppers.

- Een voorstel onzerzijds is dat wij verzoeken om de locoburgemeester van Rotterdam de heer Joost Eerdmans die tevens voorzitter is van de Stichting burgercomité tegen onrecht (**bijlage E**), te verzoeken in het onderhavige conflict te bemiddelen.
- Wij verzoeken u het persoonlijk op toe te zien dat het aan complete aangiftedossier grondig en serieus wordt onderzocht. Zoals in de vorige brief aangekondigd kunt u op korte termijn een uiterst belangrijke aangifte van onze groep verwachten, betreffende betrokkenheid van de Rabobanktop en “bewindslieden” bij witwassen van drugsgeld in Nederland.

****** Onderstaand ingelaste reactie van medeaangever Ir. R.A.A. Rietveld ******

Geachte HOVJ mr. F. Westerbeke, Mr. H.J.J. Talsma,

Bij deze een kort maar zeer transparant antwoord op de door u genomen beslissing met de strafaangiften ook gedaan door de Hr. W.P.M. Visser, die mijn inziens kant nog wal raakt, met een korte vergelijking van documenten, waarbij diverse uitspraken in zaken Hr. W.P.M. Visser namens de Bollenboeren met de (enige ware realiteit die nota bene tot in detail aanwezig in ordners aan het Landelijk Parket aangereikt) mijnerzijds nog de gedachten te hebben dat een onderzoeksinstelling als het Landelijk Parket nog enigszins integer onderzoek zou doen. Dat blijkt een utopie te zijn en tevens te gaan worden.

Het woord (worden) wil ik u extra onder de aandacht brengen door aan te geven dat de strafaangiften van ondergetekende als gevoegde strafaangiften tezamen met Dhr. Visser tot op heden totaal onbeantwoord gebleven zijn vanuit het Landelijk Parket. Een reden zou kunnen zijn dat de door Rietveld gedane strafaangiften bij het Landelijk Parket gestaafd zijn voor 100 % op valselijk gedane uitspraken o.a. bij rechtbank te Alkmaar in Noord-Holland, waarbij in de zaken van Rietveld zelfs geen ordners vol met bewijslast noodzakelijk zijn, maar per zaak een document of zes per valselijke gedane uitspraak voldoende is, waarbij onomstotelijk vastgesteld kan worden door zelfs een persoon die alleen plaatjes kan kijken ziet dat de waarheid voor 100 % is verdraaid is, niets minder. Geef in de hieronder staande regels weer dat ondergetekende van mr. G. van de Burg u wel bekend documenten in dossier heeft zitten, tezamen met documenten door u genoemd als Functioneel Parket die nota bene aangeven dat de berichten door het Landelijk Parket tezamen met het Functioneel Parket op maat gemaakt verstuurd zijn aan Rietveld die met een enkel woord verschillend van opmaak waren. Dit betrof het woord Landelijk Parket, als zijnde Functioneel Parket rest van tekst was identiek, als zijnde de fout gespelde adresgegevens, zelf die waren identiek van het Functioneel en Landelijk Parket. **Welke kwalificatie heeft zo een soort van samenwerkingsconstructie Mr. Westerbeke en Mr. Talsma?**

De besluitvorming in de loop der jaren ook van Hoofdofficier van Justitie mr. Hofstee blijken in zaken van Rietveld, als Bollen Boeren, zowel dhr. N. Zaky e.a. op een punt uit te komen, en wel dat corrupte overheidsinstellingen, banken - criminele organisaties in Nederland werkzaam, afgedekt worden door zelfs Gerechtshoven in Nederland. Laat staan uitspraken gedaan door o.a. de rechtbank Alkmaar Noord-Holland; en wel door ene H.A. Schotman, M.C. van Rijn, als Liefthing-Voogd, met zelfs een herstellvonnis, uitgesproken in de zaken van Rietveld en Visser door het duo Schotman-van Rijn en voor 100 % valselijk, en geen 99.99 %, tevens financiële catastrofe veroorzaakt te hebben, zowel in de zaken van Visser van de Bollenboeren als die van Rietveld.

Ondergetekende geeft in het kort het volgende aan: Rietveld verzoekt u Mr. Westerbeke en Mr. Talsma, als het Landelijk Parket binnen 5 werkdagen ondergetekende op schrift te verzoeken de aanwezige vernietigende bewijslast met valselijk uitgesproken vonnissen in de zaken van Rietveld, zowel als van Visser en de Bollenboeren van het Landelijk Parket aan te leveren. Bij het niet aan dit verzoek te willen voldoen zal Rietveld per omgaande (**Euro Just**) wederom erbij betrekken, als vervolg op zijn gedane eerste verzoek bij Euro Just, waarbij uitzondering maken uitzonderlijk is, als het de noodzaak betrof, in herhaling aan te geven dat in het verleden mr. Hofstee de persoon was die in vele zaken o.a. art 162 Sv volledig aan zijn laars (kon) lappen. Steeds meer blijkt heden dat zelfs de Rijksrecherche zijn Imago als integere onderzoeksinstantie tot nul aan het reduceren is. In afwachting verblijf ik, betreffende het verzochte termijn van vijf werkdagen aan te houden, om door u mr. Westerbeke en mr. Talsma van het Landelijk Parket naar ondergetekende te reageren.

Hoogachtend

R.A.A. Rietveld
Pieter Calandlaan 93 C
1065 KK
Amsterdam

***** onderstaand ingelast deel van brief 14-11-2017 dat abusievelijk van een verkeerde postbus terugkwam is met bijgaande stukken op 27 november 2017 opnieuw gestuurd *****

Ik heb persoonlijk 6 aangifte dossierordners bij uw kantoor afgegeven op 16 oktober 2017. Hierop verkreeg ik toestemming om de dossiers bij u op kantoor af te kunnen geven. Ik had graag de dossiers overhandigd en toe willen lichten aan de behandelende juristen, maar ik moest de dossiers in de portiek aan mw. Knoppe overhandigen. Ik kreeg ook geen officiële ontvangstbevestiging.

Daarom heb ik daarover enkele malen gebeld met contactpersoon mw. Benthem. Ik heb haar gewezen op de index op de hoofdaangifte, waaronder mw. Knoppe getekend had voor het aannemen van 6 ordners en niet voor "*bovengenoemde (index) lijst*".

Mw. Benthem bevestigde mij dat zij de index zag met de handtekening van haar collega mw. Knoppe, waarna ik haar aangaf deze index op de ontvangstbevestiging te willen hebben.

- Ik was dan ook verbaasd dat op de ontvangstbevestiging die u op 6 november 2017 aan mij hebt verstuurd vermeld: “Daarnaast hebt u bij uw aangifte een aantal losse documenten/ brieven gevoegd en 6 ordners met documenten”. Ik heb dezelfde middag mw. Benthem erop aangesproken dat ik de ontvangstbevestiging veel te summier vond en dat het zo niet was afgesproken. Ik heb haar aangegeven dat de achterban van gedupeerden, dit zo niet accepteert, gezien **de** slechte ervaringen met 15 aanvullende aangiftes verwerkt en **af gereserveerd door o.a. dhr. Proost van de recherche NH, met aansturing door R. Mud / Mouthaan, onder leiding van B. Steensma / Steenbrink, waarbij in lengte van jaren, zowel in zaken van Visser – Bollenboeren, als met zaken van Rietveld opzettelijk door het OM in verleden Alkmaar, met nu vanuit Haarlem een reeks zware Strafbare feiten, in velerlei vorm, dan wel corruptie , samenzwering in lengte van jaren tussen 8 – 15 jaar opzettelijk zijn afgedekt, of zij zelfs partijdig, dan wel partij geworden zijn, met aan te vullen dat zelfs door R. Mud de Politie ambtenaren als P. Kloosterman / Mw. Hogendijk / v.d. Broek opdracht gekregen hebben van R. Mud te weigeren de Strafaangiften van Rietveld op te nemen wegens ernstige Domicilie – Identiteit fraude met ook weer ravage in velerlei vorm, waarbij strikt door mij vermeld de integere Politie ambtenaren werkzaam bij Korps Amsterdam Osdorp Meervaart per omgaande de Strafaangiften begin jaar 2017 wel hebben toegepast, gezien de ernst, zowel de ravage Financieel, waarbij uiteraard nu de rechters bij de rechtbank te Amsterdam tevens in Strafaangiften zitten, daar ook zij hebben geweigerd tot heden art 162 Sv toe te passen, daar zij als kennisdragers van ernstige Strafbare feiten onverwijld Strafaangiften dienen te doen zoals de Wet ook voor rechters van toepassing . Alle bewijsvoering aanwezig, tot aan de op schrift gezette documenten door R. Mud, betreffende zijn blokkering richting Politie NHN om opzettelijk de Strafaangiften van Rietveld te weigeren op te nemen.**

Mw. Benthem weigerde echter de ontvangstbevestiging aan te vullen, vandaar dat ik nu onderstaand zelf een verzend/overhandiging bevestiging heb gemaakt, waarbij ik van u verwacht te vernemen als u iets denkt te missen.

Wat ons verontrust is dat mw. Benthem aangaf dat wij een “afdoeningsbrief” van de OVJ tegemoet zouden kunnen zien. Het woord “afdoeningsbrief” klinkt niet goed en doet denken aan een sepotbrief.

Klacht 1; mevrouw van Benthem heeft ondanks mijn verzoek voor een duidelijke ontvangstbevestiging niet aan voldaan en weigerde vervolgens een duidelijke ontvangstbevestiging te maken waardoor mijn verzendbevestiging van 14 november noodzakelijk was. Mede hierdoor zijn kennelijk maar twee aangiftes in het sepotbericht behandeld en de rest niet. Het retoursturen van mijn verzendbevestiging van 14 november '17 achten wij extreem klachtwaardig en buiten alle proporties.

- 1 Strafbbaar feit 1; Ambtscriminaliteit betreffende opzettelijke weigering om een duidelijke ontvangstbevestiging te maken waardoor verzendbevestiging van 14 november noodzakelijk was. Mede hierdoor zijn kennelijk maar twee aangiftes in het sepotbericht behandeld en de rest niet.**

Wij zijn ermee op de hoogte dat H OvJ mr. Westerbeke op 16 oktober 2017 – toen wij op uw kantoor waren - een interview had met een Russische journalist van de “Novaya Gazeta” over het MH17 onderzoek. Wij zijn van mening dat de aangiftes die wij bij u hebben aangebracht, i.v.m. de aangegeven fraude en corruptie bij de Rechterlijke macht/RC’s en curatoren, Rabobankbestuurders, OM en FIOD vanwege de – op het spel staande - betrouwbaarheid van de Nederlandse strafrechtketen, betreffende de noodzaak van strafrechtelijk onderzoek, even belangrijk behoren te zijn als het MH 17 onderzoek. Dit dient u tevens aan te merken als aanvulling en toelichting tegen mijn aanvullende aangifte van 13 oktober 2017 op de aangifte van mr. Sluiter van 2 februari ’17 .Om deze reden verwijs ik ook met nadruk naar onderstaande onbeantwoorde mailwisseling;

Klacht 2 ; OvJ mr. Talsma heeft zijn afdoeningbrief veel te snel een te onzorgvuldig gemaakt, terwijl hij wist dat er nog aanvullende stukken zouden worden opgestuurd. Dit klemt temeer doordat de verstuurde zes ordners duidelijk genoeg waren, betreffende wantoestanden in de strafrechtketen.

- 2 Strafbbaar feit 2; OvJ mr. Talsma heeft zijn afdoeningbrief veel te snel een te onzorgvuldig gemaakt, terwijl hij wist dat er nog aanvullende stukken zouden worden opgestuurd. Dit klemt temeer doordat de verstuurde zes ordners duidelijk genoeg waren, betreffende wantoestanden in de strafrechtketen. Dit betreft opzettelijke ambtscriminaliteit.**

Onderstaand ingelast deel mailwisseling met hoogleraar internationaal recht Göran Sluiter

Sluiter vertegenwoordigt Fernando Hernández, een in Nederland woonachtige Mexicaan. Hernández doet de aanklacht samen met het mede door hemzelf opgerichte SMX Collective, een organisatie die zich inzet voor mensenrechten in Mexico. Volgens Hernández spelen financiële instellingen als Rabobank een sleutelrol bij het succes van de drugskartels. Hij vraagt het Openbaar Ministerie om zowel de bank als instituut, als haar leidinggevenden te vervolgen voor medeplichtigheid aan moord en misdrijven tegen de menselijkheid. Rabobank-woordvoerder Eijpe wil geen antwoord geven op de vraag of de bank op de hoogte was van de aanwezigheid van drugskartels in Calxico. Oud-medewerkers van Rabobank N.A. hebben niet gereageerd op interviewverzoeken

Vraag 4: Is u het eens met uw cliënt, de heer Hernández: *“spelen financiële instellingen als Rabobank een sleutelrol bij het succes van de drugskartels?”*. Hij vraagt het Openbaar Ministerie: *“om zowel de bank als instituut, als haar leidinggevenden te vervolgen voor medeplichtigheid aan moord en misdrijven tegen de menselijkheid?”*

Vraag 5: *“Denkt u nu echt dat het Nederlandse Openbaar Ministerie het op gaat nemen tegen de Rabobank ten bate van De Mexicaanse nabestaanden?”*.

We hebben een goed functionerend Openbaar Ministerie en een goed georganiseerde rechtsstaat.”??

De verdachten van het neerschieten van vlucht MH17 zullen door een rechtbank in Nederland en onder de Nederlandse wet worden berecht. De landen die samenwerken in het strafrechtelijk onderzoek naar de ramp hebben dat besloten. Dat heeft het kabinet woensdag bekendgemaakt. In het strafrechtelijk onderzoek naar de ramp werkt Nederland in het Joint Investigation Team (JIT) samen met Maleisië, Oekraïne, Australië en België. Al deze landen hebben volgens de ministers Stef Blok (Veiligheid en Justitie) en Bert Koenders (Buitenlandse Zaken) aangegeven "het volledige vertrouwen te hebben in het Nederlandse rechtssysteem".

De verdachten van het neerhalen van vlucht MH17 zullen door een Nederlandse rechtbank worden berecht, onder de Nederlandse wet. Dat hebben de vijf landen van het Joint Investigation Team (JIT) besloten, die samenwerken in het strafrechtelijk onderzoek naar de ramp.

Een goede keuze, vindt hoogleraar internationaal recht Göran Sluiter, die daar al langer voor pleit. Volgens hem heeft Nederlandse berechting veel voordelen. "We hebben een goed functionerend Openbaar Ministerie en een goed georganiseerde rechtsstaat."

Vraag 6; zoals ik telefonisch met u besproken, hebben wij geen enkel vertrouwen in de Nederlandse rechtsstaat en al helemaal niet in het Openbaar Ministerie. Wij betwisten uw bovengenoemde stelling dan ook nadrukkelijk en zijn van mening dat uw stelling misleiding betreft van de internationale gemeenschap. Is u bereid met ons in gesprek te gaan zodat hij onze harde bewijsstukken hiervan aan u kunnen laten zien, zodat u uw mening zou kunnen herzien?

Vraag 7; Zou het niet beter zijn dat de belangen van de Mexicaanse nabestaanden (ook) worden behartigd door het Vaticaan en president Trump?

Vraag 8; Vindt u dat deskundigen, hoogleraren en rechters aan artikel 162 Sv betreffende het doen van aangiften als kennisdrager van strafbare feiten tegen andere rechters en ambtenaren dienen te voldoen?

Wij zien uw beantwoording met belangstelling tegemoet en stellen het op prijs als u ons uitnodigt voor een bespreking over dit ernstige onderwerp

Klacht 3 OvJ mr. Talsma heeft zijn afdoeningbrief de boodschap gemist dat professor Sluiter kennelijk onder druk van de bewindspersonen van de betreffende ministeries een onjuist een misleidend beeld op de televisie heeft verspreid over de betrouwbaarheid van het Openbaar Ministerie en de Nederlandse rechtspraak inzake het MH17 proces in Nederland.

Tot zover ingelast gedeelte mailwisseling met hoogleraar internationaal recht Göran Sluiter

- 3 Strafbaar feit 3; OvJ mr. Talsma heeft opzettelijk in zijn afdoeningbrief "de boodschap gemist" dat professor Sluiter kennelijk onder druk van de bewindspersonen van de betreffende ministeries een onjuist en misleidend beeld op de televisie heeft verspreid over de betrouwbaarheid van het Openbaar Ministerie en de Nederlandse rechtspraak inzake het MH17 proces in Nederland.**

Op korte termijn kunt u een uiterst belangrijke aangifte van onze groep verwachten, betreffende betrokkenheid van de Rabobanktop en "bewindslieden" bij witwassen van drugsgeld in Nederland.

Hiernaast stuur ik mee, de volgende stukken,

- Laatste onbeantwoorde mailbericht en brieven gericht aan de president van het Gerechtshof Amsterdam, dhr. van der Meer.
- Deskundigenbericht van beëdigd makelaar en taxateur in het bloembollen vak, dhr. Jan Hopman. Dit rapport toont aan dat bij een totale verkoop van de gladiolen er voor € 6.019.176 aan gladiolenknollen had kunnen worden verkocht. Hieruit blijkt dat veel gladiolenknollen niet zijn verantwoord door Rabobank uit de boedel van gebr. Zijlstra BV Uit het accountantsrapport van Nederpel de Block en partners i.o.v. curator Breederveld (**bijlage 9B**) blijkt dat er per faillissementsdatum tevens een voorraad oude oogst gladiolenknollen was t.w.v. € 2.399.091,53. De totaal te verkopen waarde was derhalve € 8.418.267,53
- Er is slechts voor € 472.183 aan gladiolenknollen – legaal - verkocht door Rabobank, waarbij € 1.200.000 kosten werden gemaakt, derhalve € 527.817 negatief, volgens uitwinningrapport van Rabobankmanager Herke van den Berg (**bijlage 9C**). Hieruit volgt dat ervoor bijna € 8 mln. aan gladiolenknollen niet door de Rabobank is verantwoord en illegaal/ zwart verkocht.
- Hiernaast was er een voorraad gewasbeschermingsmiddelen (vergif) van € 90.000 niet verantwoord. Zorgwekkend is dat in de uitgelokte faillissementen ook - steeds - gevaarlijke stoffen als kunstmest en vergif verdwijnen!!
- De uitvoerig gemelde roof gepleegd door Rabobank en opkoper Kneppers werd gedoogd door curator Breederveld en betrokken RC 's en president Vermolen van Rechtbank Alkmaar
- Dit rapport hangt samen met dossier 6 aangifteordner 19 kennisdrager van strafbare feiten Art 162 Sv, III aangifte 2014080643-1 Zijlstra, die handelt over massaal verduisterde inventaris en materieel uit de boedel. Hiernaast de aangiftes genoemd onder IV, V en VI betreffende aangiftes van BKD-certificatenfraude door de Rabobank met verduisterde tulpenbollen en gladiolenknollen.

Aangifte 1, gericht tegen de advocaten-generaal en de officier van justitie

In uw aangifte van 13 oktober 2017 stelt u dat het Arrondissementsparket Noord-Holland heeft geweigerd om een aantal aangiftes te vervolgen. Daarnaast heeft u telefonisch aan een medewerker van het Landelijk Parket meegedeeld dat u een aanvullend deskundigenrapport zou nasturen. Dat rapport zou te maken hebben met de verduistering van gladiolenknollen. Dat rapport heb ik niet van u ontvangen.

Klacht 4 ; onbegrijpelijk is dat een niet even een telefoontje of een briefje kwam wanneer het deskundigenrapport van de verduistering van de gladiolenknollen zou worden opgestuurd. het is volstrekt onbegrijpelijk dat er dan zo snel een afdoening brief over komt. Dit is niet acceptabel en is een reden en noodzaak voor u om de afdoeningsbrief in te trekken. Wij verwachten op dit punt een nieuwe sepotbeslissing evenals de andere nieuwe stukken zoals Aangifteordner een faillissementsfraude door Rabobank geleid faillissement PNM Commandeur.

4 Strafbaar feit 4: Het deskundigenrapport van de verduistering van de gladiolenknollen zou worden opgestuurd. Het is volstrekt onbegrijpelijk dat er dan zo snel een afdoening brief over komt. Dit was niet acceptabel en was een reden en noodzaak voor u om de afdoeningsbrief in te trekken. Het getuigd van ambtscriminaliteit dat nieuwe sepotbeslissing werd geweigerd evenals de andere nieuwe aangiftes zoals Aangifteordner een faillissementsfraude door Rabobank geleid faillissement PNM Commandeur

- Artikel “*Rabobank financierde mestfraudeurs in Brabant*” in NRC van 10 november 2017. In de uitgelokte bloembollen faillissementsfraudes is het eveneens zodat de Rabobank meewerkende en frauderende bedrijven financierde, die zwarte handel voor Rabobankbestuurders en curatoren organiseren en transporteren naar o.a. Oost-Europa, en gedekt door de Rechtspraak en OM in NH.
- Overzicht aangiftes door OM Noord-Holland/H OvJ mr. Steensma onder art 12 Sv geschoven aangiftes, zonder sepotbeslissingen. Onbeantwoorde mailberichten aan H OvJ mr. Steensma over uitleg beschikking Art 12 Sv betreffende niet ontvankelijk 74 aangiftes vanwege geen sepotbeslissingen OM. Proces verbaal notaris van 18 april '16 na overdracht door de FIOD afd. Faillissementsfraude van Aangiftedossier + index
- Brief van 14 november '17 aan dhr. Bakker van de Raad voor de Rechtspraak.
- Onderzoeksrapport “*de meineed in het rechtsbedrijf*” van Prof. dr. ir. A.F.P. van Putten. Het rapport is van toepassing op de aangiftes Art 162 Sv tegen rechters en raadsheren die wij bij u en het Landelijk parket Rotterdam hebben ingediend. Ik verzoek u hiervan goede nota te nemen en in de context hiervan, inhoudelijk aan ons te antwoorden.
- [Aangifte ordner 1](#) ingediend in artikel 12 Sv-procedure betreffende faillissement P.N.M. Commandeur bloembollen BV, als voorbeeld van door raadsheren genegeerd dicht aangiftedossier. [Deze aangifteordner wordt nu bij deze brief nagezonden](#)
- Herhaling gezamenlijke stuiting uit 2012 tegen de Staat der Nederlanden, Rabobank en daarbij betrokkenen, OM, College PG, curatoren, rechtspraak etc. Dit betreft een goed verzicht van de gezamenlijk gepleegde strafbare feiten.

Het in appelprocedure zitting 4 juli '17 tegen curator Sweens benoemde deskundigenrapport van prof. Pheijffers en forensisch accountant G.P. Vermeulen wordt momenteel aan gewerkt en volgt dus nog. Graag wil ik een telefoonafspraak met u maken over het vervolg hiervan.

Klacht 5: OvJ mr. Talsma heeft met zijn afdoeningbrief niet gewacht op de aangekondigde aanvullende stukken hier bovenstaand van een tot en met acht zijn aangegeven. Hierdoor heeft de afdoeningbrief geen enkele waarde en dient te worden ingetrokken. Bovendien heeft hij de aanvullende stukken per kerende post retour gestuurd zonder de betreffende aangiftes in behandeling te nemen.

5 Strafbaar feit 5: OvJ mr. Talsma heeft met zijn afdoeningbrief niet gewacht op de aangekondigde aanvullende stukken hier bovenstaand van een tot en met acht zijn aangegeven.

Hierdoor is sprake van ambtscriminaliteit en heeft de afdoeningbrief geen enkele waarde en diende te worden ingetrokken. Bovendien heeft hij de aanvullende stukken per kerende post retour gestuurd zonder de betreffende aangiftes in behandeling te nemen.

Ik wil u vanwege het grote belang van het handhaven van de integriteit van de Nederlandse Rechtspraak en strafrechtelijk onderzoek verzoeken om onze aangiftes op grond van 162 Sv met de nodige aandacht te onderzoeken. Wij zijn van mening dat u in uw hoedanigheid van kennisdrager, onze gegronde aangiftes op grond van 162 Sv zou behoren te ondersteunen door de aangiftes door ons gedaan op grond van 162 Sv als HOVJ van het landelijk parket Rotterdam, voor strafrechtelijk onderzoek aan de Rijksrecherche voor te leggen.

Met nadruk verzoek ik u de dossiers te bezien van uit het oogpunt van het bewaken van de integriteit van de rechtspraak en Rechters en Raadsheren van de rechterlijke macht op grond van Art 162 Sv, waarvoor u als HOVJ verantwoordelijk bent. Duidelijk is aangetoond met de uitgelokte bloembollenfaillissementen, dat er sprake is van een criminele organisatie van roof en zwarte handel van bollen en materieel door corrupte curatoren en Rabobank-bestuurders met zwarthandelaren/opkopers uit de boedels, onder leiding en gedogen van RC's en gedekt door het Gerechtsbestuur van de voormalige Rechtbank Alkmaar.

Klacht 6; OvJ mr. Talsma heeft zijn afdoeningbrief genegeerd dat er in het voormalig arrondissement Alkmaar sprake is van een criminele organisatie gericht op het leegroven van de boedels van faillissementen door curatoren en Rabobankdirecteuren samen met zwarthandelaren hetgeen gedoogd werd door rechters-commissaris en het toenmalige gerecht bestuur van de rechtbank Alkmaar. De verstuurde;

Aangifte ordner 19, betreffende 7 aangiftes kennisdrager van strafbare feiten Art 162 Sv tegen het gerecht bestuur van de rechtbank Alkmaar een betrokken rechter-commissaris vanwege leegroof en zwart verhandelen van de boedels van uitgelokte bloembollen faillissementen. Deze aangifte-ordner was nadrukkelijk onder de aandacht gebracht bij de raadsheren van de appelprocedure tegen curator Sweens.

Betreffende meerdere aangiftes kennisdrager van strafbare feiten van betrokken RC's en het gerechtsbestuur is volledig genegeerd. nog ernstiger is dat ook het negeren van de raadsheren van de gerechtshof Amsterdam van deze ordner door OvJ mr. Talsma volledig is genegeerd.

Strafbaar feit 6; OvJ mr. Talsma heeft ambtscriminaliteit gepleegd door in zijn afdoeningbrief te negeren dat er in het voormalig arrondissement Alkmaar sprake is van een criminele organisatie gericht op het leegroven van de boedels van faillissementen door curatoren en Rabobank directeuren samen met zwarthandelaren hetgeen gedoogd werd door rechters commissaris en het toenmalige gerecht bestuur van de rechtbank Alkmaar. De verstuurde;

Aangifte ordner 19, betreffende 7 aangiftes kennisdrager van strafbare feiten Art 162 Sv tegen het gerecht bestuur van de rechtbank Alkmaar een betrokken rechter-commissaris vanwege leegroof en zwart verhandelen van de boedels.

Dit van uitgelokte bloembollen faillissementen. Deze aangifte-ordner was nadrukkelijk onder de aandacht gebracht bij de raadsheren van de appelprocedure tegen curator Sweets.

Betreffende meerdere aangiftes kennisdrager van strafbare feiten van betrokken RC's en het gerechtsbestuur is volledig genegeerd. nog ernstiger ambtscriminaliteit is dat ook het negeren van de raadsheren van de gerechtshof Amsterdam van deze ordner door OvJ mr. Talsma volledig is genegeerd!!

De corrupte curatoren en RC's doen geen aangifte, omdat ze de voorkeur hebben voor "civiele procedures" om zodoende de gedupeerden te beschuldigen van de door hen gepleegde roof. Uit de dossiers Art. 12 Sv kunt u opmaken dat "het stelsel van gesloten rechtsmiddelen" in dit geval voor de rechtspraak en OM een afvoerputje van te lastige zaken is. Vrijwel alle Art 12 Sv procedures worden afgewezen, waarna er geen beroep mogelijk is.

De gang van zaken is in strijd met Europese preferente rechtsregels voor slachtoffer-bescherming. 1 klacht bij het Europese Hof is ingediend en 2 zijn in voorbereiding.

Wij vertrouwen erop dat u onze aangiftes op grond van Art 162 Sv grondig strafrechtelijk onderzoekt om de integriteit en de geloofwaardigheid van de Nederlandse rechtspraak en strafrechtelijk onderzoek te herstellen.

Klacht 7, Zoals bovenstaand is gebleken heeft OvJ mr. Talsma slechts twee aangiftes in behandeling genomen in zijn afdoening brief. De hieronder vermelde aangifte-ordner 4 tegen 3 betrokken raadsheren van het gerechtshof Amsterdam betreffende afwijzing artikel 12 Sv heeft hij vreemd genoeg vergeten!! Hiervoor is een aparte sepotbeslissing nodig omdat anders niet ontvankelijkheid wordt ingeroepen door het gerechtshof.

- 6 **Strafbaar feit 7; Als ernstige ambtscriminaliteit is gebleken heeft OvJ mr. Talsma slechts twee aangiftes in behandeling genomen in zijn afdoening brief. De hieronder vermelde aangifte-ordner 4 tegen 3 betrokken raadsheren van het gerechtshof Amsterdam betreffende afwijzing artikel 12 Sv heeft hij als ambtscriminaliteit opzettelijk vergeten!! Hiervoor is een aparte sepotbeslissing nodig omdat anders niet ontvankelijkheid word ingeroepen door het gerechtshof bij artikel 12.**

- **Aangifte ordner 4,** op grond van Art 162 Sv tegen de 3 betrokken raadsheren en de griffier van het Gerechtshof Amsterdam vanwege afwijzende beschikking in artikel 12Sv klaagschrift procedure K12/188

Klacht 8; zoals bovenstaand is gebleken heeft OvJ mr. Talsma slechts 2 aangiftes in behandeling genomen in de afdoening brief. De hieronder vermelde aangifte-ordner 5 tegen de president van het gerechtshof Amsterdam vanwege onrechtmatige afhandeling klachtprocedures betreffende artikel 12 Sv procedure K12/188 heeft hij vreemd genoeg ook vergeten!! Er is sprake van broddelwerk.

Hiervoor is ook een aparte sepotbeslissingen nodig omdat anders niet ontvankelijkheid wordt ingeroepen door het gerechtshof bij artikel 12. Deze aangifte dient hierbij als herhaald en ingelast te worden beschouwd met name de passage over schendingen van de rechten van de mens EVRM en schendingen van de preferente Europese rechtsregels voor slachtofferbescherming, vanwege corrupt strafrechtelijk onderzoek om witteboordencriminelen te beschermen.

- 7 Strafbaar feit 8; Zoals is gebleken heeft OvJ mr. Talsma ambtscriminaliteit gepleegd door slechts 2 aangiftes in behandeling te nemen in de afdoening brief. De hieronder vermelde aangifte-ordner 5 tegen de president van het gerechtshof Amsterdam vanwege onrechtmatige afhandeling klachtprocedures betreffende artikel 12 Sv procedure K12/188 heeft hij vreemd genoeg ook vergeten!! Er is sprake van broddelwerk. Hiervoor is ook een aparte sepotbeslissingen nodig omdat anders niet ontvankelijkheid wordt ingeroepen door het gerechtshof bij artikel 12. Deze aangifte dient hierbij als herhaald en ingelast te worden beschouwd met name de passage over schendingen van de rechten van de mens EVRM en schendingen van de preferente Europese rechtsregels voor slachtofferbescherming, vanwege corrupt strafrechtelijk onderzoek om witteboordencriminelen te beschermen.
- Aangifte ordner 5, op grond van Art 162 Sv tegen de president van het gerechtshof Amsterdam vanwege onrechtmatige afhandeling klachtprocedures betreffende Art 12 Sv procedure K12 /188

***** Tot zover ingelast gedeelte van brief 14 november 2017 die abusievelijk in een verkeerde postbus terugkwam en met bijgaande stukken op 27 november 2017 opnieuw is gestuurd *****

Klacht 9; Onderstaand heeft OvJ mr. Talsma een slordige fout gemaakt. De heren Steensma en Steenbrink zijn geen advocaten-generaal maar hoofdofficieren van justitie bij OM Noord-Holland. Hiervoor is een rectificatie noodzakelijk.

- 8 Strafbaar feit 9; OvJ mr. Talsma heeft een slordige fout gemaakt. De heren Steensma en Steenbrink zijn geen advocaten-generaal maar hoofdofficieren van justitie bij OM Noord-Holland. Hiervoor is een rectificatie noodzakelijk, maar dit wordt geweigerd.

*** Onderstaand stelt OvJ mr. Talsma ten onrechte dat er maar twee aangiftes zijn ingediend ***

- 1) Een aangifte in drie verschillende versies (eenmaal gedateerd 13 oktober 2017 en tweemaal gedateerd 16 oktober 2017) tegen de raadsheren Akkaya, Jurgens en De Jong en tegen de griffier Hagens. In één variant richt de aangifte zich bovendien tegen de advocaten-generaal Steensma en Steenbrink en de officier van justitie Mud;
- 2) Een “aanvullende aangifte op aangifte” (gedateerd 13 oktober 2017) tegen de Rabobank Groep, die u — naar ik begrijp - stelt te doen “*namens Fernando Hernandez en de NGO SMX Collective namens nabestaanden drugsgeld witwaspraktijken/ drugsoorlog bij Galexico / USA.*”.

Klacht 10; Ten onrechte heeft OvJ mr. Talsma bovenstaand onder twee vermeld dat ik de aangifte zou hebben gedaan namens Fernando Hernandez en de ngo SMX collectieve namens nabestaanden drugsgeldwitwaspraktijken/drugsoorlog bij Galexico USA. Dit is volstrekt onjuist, ik heb de aanvullende aangifte gedaan namens mijzelf zoals uit de onderstaande tekst blijkt. Volgens mij heeft in ieder het recht om aangifte te doen, in geval van belangrijke aanvullende informatie. De afdoeningsbrief is dus niet correct dat ik niet gerechtigd zou zijn om namens Fernando Hernandez geen aangifte kon doen en dient dus te worden ingetrokken.

- 9 **Strafbaar feit 10;** Ten onrechte heeft OvJ mr. Talsma middels ambtscriminaliteit bovenstaand onder twee vermeld dat ik de aangifte zou hebben gedaan namens Fernando Hernandez en de ngo SMX collectieve namens nabestaanden drugsgeldwitwaspraktijken/drugsoorlog bij Galexico USA. Dit is volstrekt onjuist, ik heb de aanvullende aangifte gedaan namens mijzelf zoals uit de onderstaande tekst blijkt. Volgens mij heeft in ieder het recht om aangifte te doen, in geval van belangrijke aanvullende informatie. De afdoeningsbrief is dus niet correct dat ik niet gerechtigd zou zijn om namens Fernando Hernandez geen aangifte kon doen en diende dus te worden ingetrokken, hetgeen is verzuimd.

*****onderstaand ingelast aanvullende aangifte op aangifte 20160804.GS/wdk - 2 februari '17 *****

T.a.v. H OvJ mr. Westerbeke van het Landelijk Parket Rotterdam.

Bovenkarspel; 13 oktober '17

Betreft; aanvullende aangifte op aangifte 20160804.GS/wdk van 2 februari '17 (**bijlage 1 tab 20**) tegen de Rabobankgroep, namens Fernando Hernandez en de NGO SMX Collective namens nabestaanden drugsgeld witwaspraktijken/ drugs oorlog bij Galexico/USA.

In de uitgebreide aangifte is niet opgenomen dat de leidinggevende bij de Rabobank in Galexico/ Californië USA waar aangenomen in 2008. De naam van de dame is Laura Akahoshi. Zij is in 2012 naar de Rabobank Utrecht vertrokken en het schijnt dat zij thans voor de Rabobank werkzaam is in Azië.

Voor de aangifte was veel media-aandacht. Ik verwijs naar de website van NGO SMX Collective (**bijlage 2 tab 21**)

Van belang is de mailwisseling met de advocaat van de aangevers mr. Goran Sluiter, die hierbij herhaald en ingelast dient te worden beschouwd. (**Bijlage 3 tab 22**) Het heeft er alle schijn van dat de aangifte in de doofpot wordt geholpen. De aangifte heeft ook veel aandacht gehad van Transparency International (**bijlage 4 tab 23**)

Wij hebben met onze achterban aanwijzingen en bewijs dat de Rabobank Nederland betrokken is bij drugshandel als onderdeel van criminele organisatie van zwart verhandelen verduisterde bollen via Polen naar Rusland etc. als dekmantel. Deze aangifte wordt binnenkort ge complementeerd.

Wim Visser

***** Tot zover ingelast aanvullende aangifte op aangifte 20160804.GS/wdk van 2 februari '17 *****

Klacht 11 ; onderstaand geeft OvJ mr. Talsma een mening weer in plaats van een feitelijke onderbouwing om de aangifte tegen de 3 raadsheren en de griffier betreffende vals proces-verbaal en beschikking te seponeren. Feitelijk heeft hij het volledige aangifte ordnerdossier genegeerd, met name ook vooral aangifte ordner 19 die tijdens de zitting was overhandigd zie hiervoor ook klacht 6. Hierdoor wordt gelegitimeerd dat er sprake is van een schurkenstaat waarbij een criminele Roversbende geleid door een gerechtsbestuur, geen strobreed in de weg gelegd wordt. Betreffende corrupte raadsheren en rechters is geen civiel rechtsmiddel mogelijk. Na een negatief cassatie advies wordt een klacht ingediend bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, maar los daarvan moet aangifte gedaan kunnen worden op grond van artikel 162 Sv. De in de aangifte aangegeven strafbare feiten zijn niet weerlegd.

- 10 Strafbaar feit 11; Onderstaand geeft OvJ mr. Talsma als ambtscriminaliteit een mening weer in plaats van een feitelijke onderbouwing om de aangifte tegen de 3 raadsheren en de griffier betreffende vals proces-verbaal en beschikking te seponeren. Feitelijk heeft hij het volledige aangifte ordnerdossier genegeerd, met name ook vooral aangifte ordner 19 die tijdens de zitting was overhandigd zie hiervoor ook klacht 6. Hierdoor wordt gelegitimeerd dat er sprake is van een schurkenstaat waarbij een criminele Roversbende geleid door een gerechtsbestuur, geen strobreed in de weg gelegd wordt. Betreffende corrupte raadsheren en rechters is geen civiel rechtsmiddel mogelijk. Na een negatief cassatie advies wordt een klacht ingediend bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, maar los daarvan moet aangifte gedaan kunnen worden op grond van artikel 162 Sv. De in de aangifte aangegeven strafbare feiten zijn niet weerlegd.

Aangifte 1, gericht tegen de raadsheren en de griffier van het Gerechtshof Amsterdam

U heeft aangifte gedaan tegen mrs. Akkaya, Jurgens, De Jong en Hagens ter zake van diverse strafbare feiten. Volgens uw aangifte strookt de weergave van de gang van zaken tijdens een of meerdere zittingen niet met de werkelijkheid, althans met een of meerdere zittingsverslagen zoals die door aanwezigen zijn opgemaakt. Verder is volgens u sprake van een vals arrest, want gebaseerd op valse informatie. Verder heeft het gerechtshof geweigerd een correctie in het proces-verbaal aan te brengen en hebben betrokkenen volgens u gehandeld in strijd met de aangifteverplichting zoals neergelegd in artikel 162 Wetboek van Strafvordering (Sv).

Met betrekking tot de beweerdelijke valsheden in de door u genoemde stukken van het Gerechtshof Amsterdam heb ik in de aangifte en de onderliggende documenten geen aanknopingspunten gevonden voor een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit. Dat u het met de inhoud van de bedoelde stukken — of de mate waarin die stukken een compleet beeld geven van bepaalde gebeurtenissen - apert oneens bent is duidelijk, maar enige indicatie dat een van de betrokkenen opzettelijk in strijd met de waarheid een proces-verbaal, een arrest of een ander stuk heeft opgemaakt heb ik niet aangetroffen.

Voor zover u zich niet kunt verenigen met het oordeel van het Gerechtshof Amsterdam kunt u een eventueel tegen dat arrest openstaand rechtsmiddel aanwenden. Ten aanzien van het/de gewraakte proces(sen)-verbaal geldt — zoals de griffier van het hof u al schreef - dat het proces-verbaal een zakelijke samenvatting is van het verhandelde ter zitting. Het enkele feit dat er meer is 'verhandeld' ter zitting betekent niet dat het proces-verbaal om die reden vals is. Dit geldt naar mijn beoordeling ook voor het niet vermelden van het overhandigen van aangiftes aan het hof.

Ten aanzien van uw stelling dat de hiervoor genoemde personen artikel 162 Sv hebben overtreden merk ik het volgende op. Uw standpunt is gebaseerd op de veronderstelling dat aan de vereisten voor de aangifteplicht werd voldaan op het moment dat u de betrokken ambtenaren een of meerdere aangiftes overhandigde. Die veronderstelling is echter niet juist. Artikel 162 Sv stelt — verkort weergegeven — dat ambtenaren die in de uitoefening van hun bediening "*kennis krijgen van een misdrijf*" (...) daarvan aangifte moeten doen. Die plicht geldt echter alleen als de ambtenaar zelf weet dat een dergelijk misdrijf is gepleegd en niet op het moment dat die ambtenaar slechts kennis krijgt van uw aangifte dat een misdrijf zou zijn gepleegd.

Na kennisname van de door u aangereikte stukken kom ik dan ook tot de conclusie dat een situatie als bedoeld in art. 162 Sv zich hier niet heeft voorgedaan.

Aan dit deel van aangifte 1 zal ik dan ook geen strafrechtelijk vervolg geven.

Hoofdklacht 12,

11 Strafbaar feit 12; Volledig ten onrechte heeft OvJ mr. Talsma een volstrekt onjuiste uitleg gegeven over artikel 162 Sv kennisdrager van strafbare feiten. Onderstaand zijn geciteerd essentiële gedeeltes uit Rapport MJA-onderzoek i.o.v. ministerie van V&J (bijlage) naar de werking van de aangifteplicht art. 162 bij ambtscriminaliteit. Hieruit blijkt dat OvJ mr. Talsma in zijn afdoening een misleidende een volstrekt onjuiste uitleg heeft gegeven van dit wetsartikel. Vaststaat dat de Alkmaarse betrokken rechters-commissaris en de president van de rechtbank volledig kennisdrager van strafbare feiten waren en dat dit aan de raadsheren van het gerechtshof Amsterdam zeer duidelijk is gemaakt waardoor ook zij kennisdrager van ernstige strafbare feiten zijn geworden, namelijk een door het gerechtsbestuur gedoogde en mogelijk geleide criminele organisatie gericht op het leegroven van uitgelokte faillissementen.

- **Ambtenaren zijn verplicht aangifte te doen wanneer zij worden geconfronteerd met collega-ambtenaren die ambtscriminaliteit plegen.**
- **Ambtenaren zijn ingevolge artikel 162 van het Wetboek van Strafvordering (Sv)** verplicht aangifte te doen wanneer zij in de uitoefening van hun functie worden geconfronteerd met dit soort vormen van ambtscriminaliteit.
- Aanvankelijk was in de wet vastgelegd dat ambtenaren verplicht waren aangifte te doen van *e/k* strafbaar feit waarmee zij in de uitoefening van hun bediening werden geconfronteerd (als zij niet met de opsporing hiervan waren belast)
- Het herziene artikel, alsmede de wetsartikelen en de algemene maatregel van bestuur (AMvB) waarnaar wordt verwezen, zijn evenals enkele andere relevante wetsartikelen opgenomen in Bijlage I. Hier wordt volstaan met het belangrijkste lid:
Openbare colleges en ambtenaren die in de uitoefening van hun bediening kennis krijgen van een misdrijf met de opsporing waarvan zij niet zijn belast, zijn verplicht daarvan onverwijld aangifte te doen, met afgifte van de tot de zaak betreffende stukken, aan de officier van justitie of aan een van zijn hulpofficieren,
 - a. indien het misdrijf is een ambtsmisdrijf als bedoeld in titel XXVIII van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht, dan wel
 - b. indien het misdrijf is begaan door een ambtenaar die daarbij een bijzondere ambtsplicht heeft geschonden of daarbij gebruik gemaakt van macht, gelegenheid of middel hem door zijn ambt geschonken, dan wel
 - c. indien door het misdrijf inbreuk op of onrechtmatig gebruik wordt gemaakt van een regeling waarvan de uitvoering of de zorg voor de naleving aan hen is
- **4.2 Vastgelegde procedures rond de aangifteplicht**
Wanneer een ambtenaar bij het uitoefenen van zijn ambt kennis krijgt van een (vermoeden van een) integriteitsschending kunnen er, zoals hiervoor al is besproken, verschillende procedures in werking treden. Voor rijksambtenaren zijn de wettelijke voorschriften die moeten worden gevolgd wanneer een ambtenaar in de uitoefening van zijn ambt wordt geconfronteerd met een vermoedelijke misstand⁴¹ vastgelegd in het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR).⁴² Zo vermelden de artikelen 79b en 79c:

79b lid 1

Onverminderd verplichtingen tot aangifte van strafbare feiten meldt de ambtenaar het vermoeden van een misstand aan de leidinggevende. Indien de ambtenaar melding aan de leidinggevende niet wenselijk acht, meldt de ambtenaar het vermoeden aan de naast hogere leidinggevende of aan een daartoe aangewezen vertrouwenspersoon.

79c lid 1

De leidinggevende of de vertrouwenspersoon, bedoeld in artikel 79b, eerste lid, draagt er zorg voor dat het bevoegd gezag onverwijld via de hiërarchische lijn schriftelijk op de hoogte wordt gesteld van het gemelde vermoeden van een misstand en van de datum waarop de melding is ontvangen. Indien de melding is gedaan bij de vertrouwenspersoon, vergewist deze zich ervan dat de ambtenaar heeft ingestemd met melding aan het bevoegd gezag.

Vraag; Wij verzoeken u als hoofdofficier justitie van het landelijk parket om met een al inhoudelijke reactie te komen op onze weerlegging van de afdoening Art 162 Sv van OvJ mr. Talsma ?

12 Strafbaar feit 13; Wij hebben vergeefs verzocht aan hoofdofficier justitie mr. Westerbeke van het landelijk parket om met een al inhoudelijke reactie te komen op onze weerlegging van de afdoening Art 162 Sv van OvJ mr. Talsma . Het verzaken van zijn plicht valt onder ambtscriminaliteit.

- Steunverklaring betreffende bewerkstelligen strafrechtelijk onderzoek van de gemeente Haarlemmermeer betreffende het oplossen van de fraudes rond het faillissement P.N.M. Commandeur bloembollen BV. (**Aangifteordner 5, tab 25**) **Een aanvullende Steunverklaring betreffende strafrechtelijk onderzoek door de rijksrecherche zal bij de gemeente Haarlemmermeer worden opgevraagd.**

Klacht 13; De onderstaande belangrijke dossiers zijn ook ongemotiveerd niet benoemd door OvJ mr. Talsma.

Strafbaar feit 14; De onderstaande belangrijke dossiers zijn ook ongemotiveerd niet benoemd door OvJ mr. Talsma.

- Brief 12 september 2017 aan advocaat-generaal mr. R.C. Tdlohreg, betreffende zijn rol namens het Openbaar Ministerie bij afwijzen Art 12 Sv procedure K12 /188. (**Aangifteordner 5, tab 26**) . **Nog steeds geen reactie ondanks herinneringen van advocaatgeneraal mr. R.C. Tdlohreg.**
- Brief van 25 september 2017 aan hoofdofficier justitie mr. Steensma, van OM Noord-Holland (**Aangifteordner 5, tab 27**) met verzoek om sepot beslissingen van 74 aangiftes, die hij ten onrechte onder een artikel 12 Sv procedure K 12/188 had geschoven. **Nog steeds geen reactie ondanks herinneringen van hoofdofficier justitie NH mr. Steensma.**
- **Dossier TI 1,** ordner ingediend bij Transparency International betreffende verzoek internationaal corruptieonderzoek naar justitie OM en FIOD en de rechterlijke macht in Nederland rond de bloembollenfaillissement fraudes. De toelichting van dit – ook aan de 6 raadsheren overlegde - dossier dient hierbij als herhaald en ingelast te worden beschouwd.

- Dossier TI 2, ordner 2 ingediend bij al betreffende verzoek internationaal corruptieonderzoek. In dit dossier zijn meerdere aangiftes opgenomen waar nog geen sepot beslissingen op zijn genomen en die niet bij een artikel 12-procedure waren betrokken.
- Aangifte ordner 1 ingediend in artikel 12 Sv-procedure betreffende faillissement P.N.M. Commandeur bloembollen BV, als voorbeeld van door raadsheren genegeerd dicht aangiftedossier. Deze aangifteordner wordt nu bij deze brief nagezonden

P.s.: Rechters en Raadsheren en andere rechtsprekenden hebben op basis van artikel 120 in de Grondwet onbeperkte vrijheid van beoordeling, los van de complete wetgeving, met uitzondering van artikel 162 Strafvordering waarop ook zij kunnen worden aangesproken. Prof.dr.ir. A.F.P. van Putten schreef onlangs een scherp artikel over integriteit van het rechtsbedrijf: "DE (MEIN)EED IN HET RECHTSBEDRIJF". (Aangifteordner 5, tab 28) Zie daarvoor bij de SDN op internet: www.sdn.nl/pdf/meineed-in-het-rechtsbedrijf.pdf.

Wat betreft de bewijzen van corruptie in de rechtspleging ook op de overzeese rijkdelen zoals op Curaçao, het grote gevecht om recht van dr. J.M. Eustatia bij de Sociale Databank Nederland (Aangifteordner 5, tab 29): www.sdn.nl/joe-eustatia.htm.

Tot zover deze klachtbrief, wij zien uw inhoudelijke reactie met veel belangstelling tegemoet mede namens de mede gedupeerden en benadeelden.

Met vriendelijke groet, Wim Visser

******onderstaand ingelast essentiële gedeeltes uit Rapport MJA onderzoek naar de werking van de aangifteplicht art. 162 bij ambtscriminaliteit ******

Voor u ligt het rapport van een onderzoek naar de werking van de aangifteplicht bij ambtscriminaliteit. Met deze term worden al die misdrijven bedoeld die onder artikel 162 van het Wetboek van Strafvordering vallen. Het gaat bijvoorbeeld om het aannemen van steekpenningen en misdrijven waarbij ambtenaren een bijzondere ambtsplicht schenden. De aangifteplicht raakt aan de klokkenluidersregeling en maakt onderdeel Ambtenaren zijn verplicht aangifte te doen wanneer zij worden geconfronteerd met collega-ambtenaren die ambtscriminaliteit plegen. uit van het integriteitsbeleid. Het kan met enige regelmaat op warme belangstelling van zowel de media als de politiek rekenen.

Een studie naar de werking van artikel 162 Sv

Ondanks het feit dat Nederland bekend staat als een land dat relatief gevrijwaard is van corruptie, komen omkooppraktijken en andere ambtsmisdrijven ook hiervoor. Ambtenaren zijn ingevolge artikel 162 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) verplicht aangifte te doen wanneer zij in de uitoefening van hun functie worden geconfronteerd met dit soort vormen van ambtscriminaliteit. Het is de vraag in hoeverre gehoor wordt gegeven aan deze verplichting. Immers, uit onderzoek komt naar voren dat van dit soort misdrijven slechts in beperkte mate aangifte wordt gedaan (zie bijvoorbeeld Huberts en Nelen, 2005; Sikkema, 2005b).

Zo concludeert Huberts (1999): 'feitelijk wordt die verplichting niet gevoeld, en niet nageleefd'. Onlangs werden hierover nog Kamervragen gesteld naar aanleiding van een artikel in Binnenlands Bestuur (Tweede Kamer der Staten-Generaal, 2007b). De directeur van de Rijksrecherche deed in dit artikel de uitspraak dat overheden die wettelijk verplicht zijn tot het doen van aangifte van hen ter kennis gekomen misdrijven, dit in lang niet alle gevallen doen (Van Beek en Brouwer, 2007).

Tot dezelfde conclusie komen Huberts en Nelen (2005) in hun onderzoek naar corruptie in het Nederlandse openbaar bestuur: 'de aangifteplicht werkte blijkbaar niet altijd, zeker niet in kleinere gemeenten'.

Blijkens de Nota Corruptiepreventie (Tweede Kamer der Staten-Generaal, 2005) is het Kabinet voornemens om de aandacht voor het herkennen, signaleren en aangifte doen van corruptie te stimuleren. Hiertoe wil de overheid werken aan het bevorderen van het melden van vermoedens van ambtelijke corruptie.

II De aangifteplicht uitgelegd

In dit hoofdstuk wordt toegewerkt naar een begripsbepaling voor de doelgroep van artikel 162 Sv en de misdrijven waarop de aangifteplicht van toepassing is. Wanneer het wetsartikel goed wordt gelezen, valt een aantal zaken op. Ten eerste blijkt dat het wetsartikel is bedoeld voor openbare colleges, ambtenaren én bepaalde rechtspersonen of organen. Ten tweede wordt onderscheid gemaakt tussen ambtsmisdrijven en andere misdrijven. In de derde plaats blijkt dat kennis over het misdrijf in de uitoefening van de bediening moet zijn verkregen. Hieronder zullen deze begrippen nader worden uitgelegd. Daarbij wordt gebruik gemaakt van het wetsartikel en de bijbehorende Memorie van Toelichting, de deskresearch en materiaal dat verkregen is met behulp van interviews en de enquête.

2.1 Het wetsartikel

Sinds het Wetboek van Strafvordering in 1926 in werking is getreden, heeft de aangifteplicht tot 1984 nauwelijks wijzigingen ondergaan. Volgens de Memorie van Toelichting (MvT) had de herziening in 1984 tot doel de 'thans vigerende, vrijwel dode letter van de wet een meer praktisch hanteerbare inhoud te geven' (Tweede Kamer der Staten-Generaal, 1984). Aanvankelijk was in de wet vastgelegd dat ambtenaren verplicht waren aangifte te doen van e/k strafbaar feit waarmee zij in de uitoefening van hun bediening werden geconfronteerd (als zij niet met de opsporing hiervan waren belast).

Het artikel was weliswaar duidelijk in de zin dat weinig ruimte werd gelaten over twijfel omtrent welke misdrijven er wel en niet onder vielen, maar werd niet meer goed hanteerbaar geacht omdat strikte naleving van het artikel zou leiden tot tal van aangiften van strafbare feiten, ongeacht hun zwaarte. Ook met de toenemende behoefte aan prioriteitsstelling bij het OM was de aangifteplicht niet goed verenigbaar. Ten slotte was de omschrijving van het ambtenarenbegrip te beperkt. Het herziene artikel, alsmede de wetsartikelen en de algemene maatregel van bestuur (AMvB) waarnaar wordt verwezen, zijn evenals enkele andere relevante wetsartikelen opgenomen in Bijlage I. Hier wordt volstaan met het belangrijkste lid:

Openbare colleges en ambtenaren die in de uitoefening van hun bediening kennis krijgen van een misdrijf met de opsporing waarvan zij niet zijn belast, zijn verplicht daarvan onverwijld aangifte te doen, met afgifte van de tot de zaak betrekkelijke stukken, aan de officier van justitie of aan een van zijn hulpofficieren,

- a. indien het misdrijf is een ambtsmisdrijf als bedoeld in titel XXVIII van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht, dan wel
- b. indien het misdrijf is begaan door een ambtenaar die daarbij een bijzondere ambtsplicht heeft geschonden of daarbij gebruik heeft gemaakt van macht, gelegenheid of middel hem door zijn ambt geschonken, dan wel
- c. indien door het misdrijf inbreuk op of onrechtmatig gebruik wordt gemaakt van een regeling waarvan de uitvoering of de zorg voor de naleving aan hen is

De doelstelling van de oorspronkelijke wet was tweeledig: het handhaven van de integriteit van het overheidsapparaat en het bijdragen aan de taakstelling van het Openbaar Ministerie (OM). Aan deze tweede doelstelling werd bij de herziening minder waarde gehecht. Dit deel werd vervangen door de 'passieve aangifteplicht' (opgenomen in lid 2 van het wetsartikel), die ambtenaren verplicht desgevraagd aan de OvJ inlichtingen te verschaffen omtrent strafbare feiten waarnaar door de OvJ een onderzoek wordt ingesteld.

Met name het eerste doel werd ten tijde van de herziening belangrijk geacht, zo valt te lezen in de MvT van 1984: 'de aangifteplicht (...) kan een functie vervullen bij de handhaving van de goede reputatie en het bewaren van het vertrouwen in de onkreukbaarheid van het ambtelijk apparaat'. Hierbij werd geconcludeerd dat de werkingssfeer van het artikel beperkt zou moeten blijven tot 'inbreuken van enige betekenis'. 'Strafbare feiten' zijn daarom in de nieuwe wet vervangen door 'misdrijven'.

Daarnaast gaat het om misdrijven in de ambtelijke sfeer (sub 1a en 1b) en misdrijven waardoor een inbreuk wordt gemaakt op een regeling waarvan de uitvoering of de zorg voor de naleving aan een openbaar college of ambtenaar is opgedragen (sub 1c). Hierbij is nog de aanvulling opgenomen (in lid 6) dat er een mogelijkheid bestaat de onder sub 1c bedoelde misdrijven nog verder te beperken.

De MvT geeft in dit verband verder aan dat het aannemelijk is dat 'de aangifteplicht vooral zal leiden tot aangifte van bepaalde categorieën misdrijven. Verwacht mag worden dat de inbreuken die aan een ambtenaar in de uitoefening van zijn bediening ter kennis komen vooral zullen bestaan uit (...) valsheid in geschrifte, verduistering, oplichting [en] (...) omkoping.'

4.2 Vastgelegde procedures rond de aangifteplicht

Wanneer een ambtenaar bij het uitoefenen van zijn ambt kennis krijgt van een (vermoeden van een) integriteitsschending kunnen er, zoals hiervoor al is besproken, verschillende procedures in werking treden. Voor rijksambtenaren zijn de wettelijke voorschriften die moeten worden gevolgd wanneer een ambtenaar in de uitoefening van zijn ambt wordt geconfronteerd met een vermoedelijke misstand⁴¹ vastgelegd in het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR).⁴² Zo vermelden de artikelen 79b en 79c:

79b lid 1

Onverminderd verplichtingen tot aangifte van strafbare feiten meldt de ambtenaar het vermoeden van een misstand aan de leidinggevende. Indien de ambtenaar melding aan de leidinggevende niet wenselijk acht, meldt de ambtenaar het vermoeden aan de naast hogere leidinggevende of aan een daartoe aangewezen vertrouwenspersoon.

79c lid 1

De leidinggevende of de vertrouwenspersoon, bedoeld in artikel 79b, eerste lid, draagt er zorg voor dat het bevoegd gezag onverwijld via de hiërarchische lijn schriftelijk op de hoogte wordt gesteld van het gemelde vermoeden van een misstand en van de datum waarop de melding is ontvangen. Indien de melding is gedaan bij de vertrouwenspersoon, vergewist deze zich ervan dat de ambtenaar heeft ingestemd met melding aan het bevoegd gezag.

Indien blijkt dat de gerapporteerde integriteitsschending inderdaad als een ernstige misstand moet worden beschouwd, volgt de verdere procedure van de klokkenluidersregeling. In de kamer (Tweede Kamer der Staten-Generaal, 2001) is onderkend – en aanvaard – dat er een grijs gebied bestaat tussen bijvoorbeeld een grove schending en een minder grove schending en dat van geval tot geval bezien moet worden of voor een melding de onderhavige procedure openstaat (zie ook paragraaf 4.5).

⁴¹. Een vermoedelijk misstand wordt in de wet (artikel 79a ARAR) gedefinieerd als: een op redelijke gronden gebaseerd vermoeden van het zich voordoen in de organisatie waar de ambtenaar werkzaam is van een grove schending van wettelijke voorschriften of beleidsregels, een groot gevaar voor de gezondheid, de veiligheid of het milieu, dan wel een zeer onbehoorlijke wijze van functioneren, die het goed functioneren van de openbare dienst in gevaar kan brengen.

⁴². Voor andere overheidsapparaten kunnen andere reglementen gelden. Zo zijn er aparte ambtenarenreglementen voor de Staten-Generaal (ARSG), defensie, politie en Buitenlandse Zaken. Ook op lokaal niveau kunnen gemeenten een eigen ambtenarenreglement vaststellen. Sommige ZBO's hebben hiervoor een vast protocol. Zo heeft bij een grote ZBO waarmee is gesproken, het integriteitsbureau de functie van ontvanger van de melding overgenomen van de regiodirecties. Melders kunnen (eventueel op advies van een vertrouwenspersoon) altijd rechtstreeks bij het integriteitsbureau terecht. Dit voorkomt dat meldingen niet bij het bevoegd gezag terechtkomen omdat zij 'blijven hangen' bij de direct leidinggevende

5.1.2 De Rijksrecherche

De Rijksrecherche is als opsporingsinstantie onderdeel van de politie, maar het gezag en beheer over de Rijksrecherche berusten bij het College van procureurs-generaal. Daarmee is de Rijksrecherche het enige politieonderdeel waarvoor niet de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties maar de Minister van Justitie verantwoordelijk is.

Bij de opsporing van strafbare integriteitsschendingen bij de overheid speelt de Rijksrecherche een belangrijke rol. De Rijksrecherche houdt zich bezig met de opsporing van misdrijven gepleegd door (semi-)overheidsfunctionarissen waarbij de integriteit van het openbaar bestuur of de rechtspleging in ernstige mate in het geding is. Welke zaken door de Rijksrecherche worden onderzocht, wordt besloten door het OM in samenspraak met de Coördinatiecommissie Rijksrecherche (CCR). De CCR bestaat uit de portefeuillehouder Rijksrecherche binnen het College van procureurs-generaal, de hoofdofficier van justitie van het Landelijk Parket en de directeur van de Rijksrecherche (College van procureurs-generaal, 2006). Het OM en de CCR bepalen in hoeverre de integriteit van en het vertrouwen in de overheid in een bepaalde zaak op het spel staan.

Vermoedens van ambtelijke corruptie worden bijna altijd door de Rijksrecherche opgepakt. Bij onderzoek naar dergelijke misstanden dient elke schijn van partijdigheid immers te worden vermeden.

Ook speelt hierbij mee dat de Rijksrecherche veel (meer) expertise heeft op het gebied van corruptie (College van procureurs-generaal, 2007). De Rijksrecherche voert twee soorten onderzoek uit: feitenonderzoek en opsporingsonderzoek.

Een feitenonderzoek wordt ingesteld indien er een 'strafrechtelijk of strafvorderlijk aspect' aan de te onderzoeken gedraging kleeft, maar er 'nog geen redelijk vermoeden van schuld opleverende aanwijzingen voor strafbaar gedrag zijn'. Het doel van het feitenonderzoek is om de feiten op een rijtje zetten (College van procureurs-generaal, 2006). Bij een feitenonderzoek mag de Rijksrecherche geen gebruik maken van opsporingsbevoegdheden en dwangmiddelen.

Wanneer er wel duidelijke aanwijzingen zijn voor strafbaar gedrag wordt een opsporingsonderzoek uitgevoerd. Bij opsporingsonderzoek naar ambtelijke corruptie mogen, vanwege de mogelijk ernstige inbreuk op de rechtsorde, opsporingsmethoden worden ingezet die afwijken van die bij 'normale' politiezaken.⁷⁴

'Bij de Rijksrecherche gaat men tot het gaatje om het bewijs rond te krijgen. Afhankelijk van het misdrijf mogen meer dwangmiddelen worden ingezet. Wanneer het vermoeden bestaat dat er sprake is van ambtelijke corruptie zijn er meer opsporingsmogelijkheden'. Bron: Landelijk Parket

⁷⁴. Zie voor bijzondere opsporingsmethoden die zijn toegestaan wanneer misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren, onder andere de artikelen 126g lid 2, 126h lid 1, 126l lid 1 en 126m lid 1 van het Wetboek van Strafvordering (Groenhuijsen en Knigge, 2002).

De resultaten van zowel het feiten- als het opsporingsonderzoek kunnen door de overheidsorganisatie worden gebruikt voor een eventueel disciplinair traject. Hierbij geldt dat het OM toestemming moet geven om gebruik te maken van bepaalde gegevens en dat de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing is.

Prioriteitstelling bij de Rijksrecherche

In het beleidsplan van de Rijksrecherche van 2003 tot 2007 is onder andere vastgelegd welke opsporingsprioriteiten de Rijksrecherche hanteert:

De Rijksrecherche heeft zichzelf ten doel gesteld om extra aandacht te besteden aan een kwalitatief goede dekking van de aanpak van ambtelijke corruptie, waarbij (...) het gaat om een tijdig optreden in situaties waarbij ambtelijke corruptie ernstige schade toe kan brengen aan het functioneren van de overheid. (...) Daarbij zal – het vermoeden van – corruptie in de kern van de rechtsstaat (politie, OM, zittende magistratuur, gevangeniswezen) prioriteit hebben. Bron: College van procureurs-generaal (2003)

Ook in de *Aanwijzing taken en inzet Rijksrecherche* is een prioritering aangegeven met betrekking tot de Rijksrecherchezaken. De Rijksrecherche dient enerzijds onderscheid te maken in 'typische' en 'mogelijke' Rijksrecherchezaken en anderzijds in spoedeisende en niet-spoedeisende zaken. Spoedeisende zaken hebben uiteraard prioriteit boven niet-spoedeisende zaken en typische Rijksrecherchezaken verdienen in principe voorrang op mogelijke Rijksrecherchezaken. Bij de typische versus de mogelijke Rijksrecherchezaken spelen ook andere aspecten een rol. Er moet rekening worden gehouden met:

- De politieke of publicitaire gevoeligheid van zaken;
- De rang/functie van de betreffende overheidsfunctionaris;
- Het al dan niet structurele karakter van de te onderzoeken gedraging;
- Eventuele betrokkenheid van de georganiseerde criminaliteit (College van procureurs-generaal, 2006).

Bij het bepalen van de ernst spelen dus onder andere de hoogte van de functie en het type organisatie een rol. Ook de (mogelijke) media-impact is van invloed. Misdrijven gepleegd door ambtenaren bij een opsporingsinstantie of politieke ambtsdragers worden dan ook vrijwel altijd door de Rijksrecherche onderzocht. Een ambtsmisdrijf gepleegd door een 'lagere' gemeenteambtenaar wordt daarentegen in principe door de regionale politie opgepakt (College van procureurs-generaal, 2006). Van een typische Rijksrecherchezaak is sprake bij de verdenking van een misdrijf dat aan de functie te relateren is, dat gepleegd wordt door een opsporingsambtenaar, een functionaris werkzaam bij het OM of een rechtsprekende instantie, of een politieke of bestuurlijke ambtsdrager. Daarnaast vallen onder typische Rijksrecherchezaken die situaties waarin gedragingen van overheidsambtenaren (vuurwapengebruik of 'op andere wijze'⁷⁵) geleid hebben tot (zwaar) lichamelijk letsel of de dood.

Bij 'mogelijke' Rijksrecherchezaken speelt de ernst van de zaak in relatie tot de functie van de betrokken ambtenaar een rol. Dergelijke Rijksrecherchezaken hebben enerzijds betrekking op verdenkingen van misdrijven *niet* aan de functie te relateren en gepleegd door hiervoor genoemde personen en anderzijds op verdenkingen van misdrijven *wél* aan de functie te relateren, gepleegd door overige functionarissen van de (semi-)overheid.

'Een zaak van een vuilnisman die een diefstal heeft gepleegd binnen zijn organisatie zal niet door de Rijksrecherche worden opgepakt, maar door de regiopolitie worden onderzocht. Bij een bestuurlijke ambtsdrager die goederen heeft verduisterd, kan de Rijksrecherche daarentegen wel worden ingezet.'

Wat de niet-spoedeisende zaken betreft, streeft de Rijksrecherche ernaar om samen te werken met andere opsporingsinstanties om de werkdruk van de Rijksrecherche te ontlasten. Deze samenwerking mag het (onafhankelijke) onderzoeksbelang niet schaden. De verantwoordelijkheid over het

opsporingsonderzoek blijft dan bij de Rijksrecherche. Dat deze samenwerking voorkomt, blijkt ook uit één van de geanalyseerde interne dossiers van een departement (casus 7). In de desbetreffende zaak werd het strafrechtelijk onderzoek uitgevoerd door de Rijksrecherche in samenwerking met de bijzondere opsporingsdienst die bij het departement hoort (College van procureurs-generaal, 2006).
5.1.3 De bijzondere opsporingsdiensten

Behalve de al in paragraaf 4.7 besproken interne opsporingsdiensten aan wie door de OvJ kan worden opgedragen een extern opsporingsonderzoek te verrichten, beschikt een viertal departementen over een gespecialiseerde dienst die verantwoordelijk is voor handhaving van wet- en regelgeving en opsporing van misstanden op het desbetreffende werkterrein: de bijzondere opsporingsdienst (BOD). De vier bijzondere opsporingsdiensten zijn:

- De Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst/Economische Controledienst (FIOD-ECD). Deze dienst is de opsporingsdienst van de Belastingdienst en valt onder het Ministerie van Financiën. De FIOD-ECD is belast met de opsporing van fiscale fraude en met toezicht en opsporing op financieel-economisch terrein en op terrein van goederen.

75. Er worden twee typen situatie onderscheiden die vallen onder de noemer 'op andere wijze': enerzijds overige confrontaties met opsporingsambtenaren met de dood of zwaar lichamelijk letsel tot gevolg, anderzijds gevallen waarin een persoon die aan de zorg van het opsporingsapparaat is toevertrouwd, is overleden dan wel zwaar lichamelijk letsel heeft opgelopen.

- De Algemene Inspectiedienst (AID). Deze dienst is de controle- en opsporingsdienst van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV). De AID is verantwoordelijk voor toezicht, handhaving en opsporing van (overtredingen van) wet- en regelgeving op gebied van voedselveiligheid, dierwelzijn en milieu.
- De Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD). Deze dienst is de opsporingsdienst van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) en richt zich vooral op grootschalige fraudes op het werkterrein van SZW.
- De Inlichtingen- en Opsporingsdienst (IOD). Deze dienst van het Ministerie van VROM, ook wel VROM- IOD genoemd, voert (strafrechtelijke) onderzoeken uit naar misstanden op gebied van wonen, ruimte, milieu en rijksgebouwen.

Voor zover het opsporende taken betreft, mogen bijzondere opsporingsambtenaren in geval van strafbare feiten gebruik maken van strafvorderlijke bevoegdheden. Het gaat dan in eerste instantie om strafbare feiten gepleegd door burgers of bedrijven op het werkterrein van de betreffende dienst. Wanneer het strafbare feit de integriteit van de overheid raakt - bijvoorbeeld in het geval van corruptie - dan zal in sommige gevallen de BOD, al dan niet in samenwerking met de Rijksrecherche, het opsporingsonderzoek uitvoeren. Hierover voert de BOD overleg met de betrokken OvJ van het Functioneel Parket. De AID en SIOD voeren geen onderzoeken uit naar vermoedelijke integriteitsschendingen door medewerkers. De IOD en de FIOD-ECD hebben in dergelijke situaties wel deze taak. De IOD opereert onder gezag van het OM op het werkterrein van VROM. De IOD doet op verzoek van het Ministerie van VROM - met terughoudendheid - onderzoeken naar (vermoedelijke) integriteitsschendingen door medewerkers van het departement (Ministerie van Financiën, 2007). Wanneer ten slotte binnen een BOD zelf (vermoedelijk) sprake is van ambtscriminaliteit, zal het opsporingsonderzoek niet door de BOD worden uitgevoerd.

De FIOD-ECD beschikt voor het doen van integriteitsonderzoek over een intern bureau - het Bureau Integriteit en Veiligheid (BIV) - dat onderzoeken verricht naar integriteitsschendingen en strafbare feiten gepleegd door medewerkers van de Belastingdienst (Belastingdienst, 2007a). Het BIV doet alleen onderzoek wanneer het gaat om Belastingdienstmedewerkers; niet als het gaat om eigen medewerkers van de FIOD-ECD. Deze onderzoeken worden door de Rijksrecherche uitgevoerd. Het BIV werkt in opdracht van de directeur-generaal van de Belastingdienst.

Het BIV doet met name onderzoek naar gedragingen waarvan (nog) niet duidelijk is wat er aan de hand is en naar gedragingen die mogelijk strafbare feiten opleveren. Het eerste type onderzoek betreft feitenonderzoek waarbij opsporingsbevoegdheden niet kunnen worden ingezet. Bij het tweede type onderzoek, het strafrechtelijke onderzoek, heeft het BIV wel de beschikking over opsporingsbevoegdheden. Daarbij kan het BIV een beroep doen op deskundigheid die binnen de opsporingsdienst aanwezig is (Ministerie van Financiën, 2007). Indien noodzakelijk overlegt het BIV met de OvJ bij het Functioneel Parket over de eventuele aangifte. Het OM beslist dan of er tot vervolging wordt overgegaan en welke instantie het opsporingsonderzoek uitvoert

Indien het OM de FIOD-ECD met de uitvoering van het strafrechtelijk onderzoek belast, dan voert het BIV het onderzoek uit. Het is ook mogelijk dat het onderzoek onder verantwoording van de Rijksrecherche in samenwerking met het FIOD-ECD wordt uitgevoerd (Belastingdienst, 2007a).

5.1.4 Het Openbaar Ministerie

Het OM geeft leiding aan het opsporingsonderzoek en beslist over de opportuniteit van vervolging van ambtscriminaliteit. Het OM bepaalt welke opsporingsinstantie het opsporingsonderzoek uitvoert. Dit kan de politie zijn, een bijzondere opsporingsdienst of de Rijksrecherche. Wanneer het OM overweegt om een zaak aan de Rijksrecherche toe te wijzen, wordt de Coördinatiecommissie Rijksrecherche (CCR) ingeschakeld.

De middelen en bevoegdheden die het OM ter beschikking heeft voor de opsporing van ambtscriminaliteit, variëren per strafbaar feit. Het OM kan in alle gevallen gebruik maken van de passieve informatieplicht uit artikel 162 Sv lid 2, volgens welke - in geval van concrete verdenkingen - ambtenaren verplicht zijn, indien de OvJ hier om vraagt, alle inlichtingen te verschaffen omtrent een strafbaar feit. Dit betekent ook dat inzage dient te worden gegeven in het interne dossier. In het geval dat er sprake is van ambtelijke corruptie heeft het OM de beschikking over verdergaande strafrechtelijke middelen.

Prioriteitstelling bij het OM

Omdat van structureel overleg tussen het OM en overheidsorganisaties (centraal noch regionaal) nauwelijks sprake is, weet men vaak niet wat kan en moet worden verwacht van het OM (Ministerie van Financiën, 2007).

'De connectie tussen de gemeente en het strafrecht is niet groot. Het zijn twee verschillende werelden: de gemeente en justitie.' Bron: middelgrote gemeente

Volgens de *Aanwijzing opsporing en vervolging ambtelijke corruptie in Nederland* dient het OM prioriteit te geven aan de opsporing van gevallen van corruptie. Ingevolge deze aanwijzing zal bij aangifte van (vermoedens van) omkoping van een ambtenaar of rechter (artikel 362, 363, 364 en 364a Sr) altijd tot opsporing moeten worden overgegaan. Bij het Landelijk Parket is hiertoe een officier van justitie aangewezen als landelijk corruptieofficier.

Deze officier beschikt over specialistische deskundigheid op het terrein van de opsporing en vervolging van corruptiezaken.

Eén van de problemen hierbij is de ondoorzichtigheid over de verantwoordelijkheid voor het opstarten van het onderzoek. Immers, de behandelend officier van justitie bepaalt of hij een zaak Rijksrecherchewaardig vindt en of hij de zaak doorschuift naar de Rijksrechercheofficier op zijn parket. Vervolgens brengt deze Rijksrechercheofficier de zaak in bij de CCR waar moet worden besloten of de zaak naar de Rijksrecherche gaat. Het besluit hiertoe zal worden opgenomen in het contactjournaal⁷⁶ van de OvJ dat verder niet openbaar is.

Wanneer een zaak niet-Rijksrecherchewaardig is, is veel minder duidelijk wie deze dient te behandelen. Individuele OvJ's lijken hier ook nog eens verschillend mee om te gaan.

'In de praktijk zie je dat de parketten behoorlijk verschillen als het gaat om meldingen richting Rijksrecherche, ook als je corrigeert naar de omvang van het ambtenarenapparaat in een bepaald arrondissement.' Bron: Rijksrecherche

Met name de niet-corruptie zaken lopen op deze manier de kans ergens in de traject te blijven steken. Voor veel organisaties is ook onduidelijk in hoeverre het OM aandacht geeft aan de opsporing en vervolging van gevallen van ambtscriminaliteit die niet onder de noemer corruptie vallen. Zo komt in gesprekken met vertegenwoordigers van overheidsorganisaties naar voren dat men het idee heeft dat aan dit soort zaken over het algemeen weinig prioriteit wordt gegeven:

'Ik heb zelden meegemaakt dat justitie actie heeft onderneemt na een aangifte. Het leidt vrijwel altijd tot een sepot. Dat is heel teleurstellend. Ook als er wel een volledig dossier ligt - het interne onderzoek is afgerond, de dader is op camera opgenomen en heeft een bekentenis afgelegd - pakt justitie zo'n zaak toch niet altijd op.' Bron: ZBO

Om toch aandacht voor een zaak te krijgen, nemen verschillende organisaties rechtstreeks contact op met de OvJ.

'Naar aanleiding van een melding over een ontdekte fraude ga ik in overleg met het OM en eventueel de Rijksrecherche. Dit gaat vaak informeel en de uitkomst kan afhankelijk zijn van de capaciteit van het OM, het belang dat er aan de zaak wordt gehecht en de tijd die ik zelf beschikbaar heb.' Bron: anonieme respondent

Het lijkt er op alsof de directe benadering leidt tot een hogere prioriteit en in die zin is het een strategische keuze om gebruik te maken van persoonlijke contacten. Daarnaast blijkt dat deze contacten leiden in elk geval leiden tot meer wederzijds begrip.

Desondanks is verschillende keren door respondenten gemeld dat wel contact wordt opgenomen met het Openbaar Ministerie, maar dat de OvJ vervolgens bepaalt dat vervolging niet opportuun is. Voor overheidsorganisaties is de reden hiervan niet altijd duidelijk.

⁷⁶. Mogelijk bevat het contactjournaal in sommige gevallen ook informatie over de reden om aangifte te doen (bijvoorbeeld vanwege de verplichting die volgt uit artikel 162 Sv). Aangezien dit niet openbaar is, was deze bron voor ons echter niet beschikbaar. Ook wanneer wel aangifte wordt gedaan, wordt dus niet altijd tot opsporing overgegaan. Organisaties geven dan ook aan verschillende keren teleurgesteld te zijn

geweest in de inzet van het OM. Het is voor veel organisaties onbegrijpelijk dat de verplichting tot aangifte van ambtscriminaliteit (die veel verder gaat dan corruptie waarvoor wel altijd capaciteit wordt vrijgemaakt) kennelijk niet leidt tot een verplichting tot opsporing en vervolging hiervan.

5.2 Opsporingsonderzoek

In deze paragraaf wordt het opsporingsonderzoek naar gevallen van ambtscriminaliteit besproken. De input hiervoor is vooral afkomstig van interviews en de dossierstudie. Voor zover dit mogelijk was, is in de dossiers gezocht naar aanwijzingen over het verloop van het aangifteproces en vermeldingen van het gebruik van de aangifteplicht. Uit de opsporingsdossiers blijkt echter niet op te maken in hoeverre bij de aangifte specifiek de verplichting is gevolgd die in artikel 162 Sv is vastgelegd. Volgens de Rijksrecherche is dit ook lastig:

Als dit al is vastgelegd zal dat waarschijnlijk in het contactjournaal van de OvJ staan en daar kom je niet zomaar in. Eerder bleek al dat het daadwerkelijk toepassen van artikel 162 Sv zelfs lastig te achterhalen is op grond van informatie van de aangever zelf. Immers, we hebben kunnen zien dat een aangifte eerder lijkt te worden gedaan vanuit moreel plichtsbesef dan vanuit de verplichting die vastligt in het wetsartikel.

De opsporingsdossiers zijn dan ook vooral gebruikt voor het in kaart brengen van het opsporingsonderzoek en eventuele obstakels daarbij.

5.2.1 Onderzoek

Over het algemeen is men redelijk tevreden over de onafhankelijkheid van de opsporende instanties, maar niet iedereen is deze mening toegedaan:

‘In deze zaak van een aantal jaar geleden is er een Rijksrechercheonderzoek gestart naar aanleiding van het interne feitenonderzoek binnen het ministerie, maar hoe serieus dit is uitgevoerd, is de vraag. De aangifte betrof een klein deel van de fraudezaak en de Rijksrecherche heeft zich alleen gericht op de aangifte. Dit zorgde ervoor dat het Rijksrechercheonderzoek zich beperkte tot slechts een deel van het dossier. De conclusie was dat er in dat deel van het dossier geen strafbare feiten waren gepleegd. Waarom de Rijksrecherche niet verder heeft gekeken, blijft een raadsel. Dit alles werkt de zaak aanzienlijk tegen, want de ambtelijke top kan zich nu verschuilen achter het dossier van de Rijksrecherche.’ Bron: klokkenluider

Daarnaast ontstaat soms - waarschijnlijk vooral door een gebrek aan transparantie over de beslissingen van de OvJ - de indruk dat verschillende OvJ's verschillend omgaan met aangiften van ambtscriminaliteit.

Het strafrechtelijk onderzoek is in alle onderzochte casus (deels) uitgevoerd door de politie of de Rijksrecherche (zie bijlage V); in één geval is ook een bijzondere opsporingsdienst ingezet. Opsporingsactiviteiten bestaan primair uit het afnemen van verhoren van verdachten, getuigen en andere betrokkenen, en het in beslag nemen van administratieve gegevens. Een derde opsporingsmiddel dat in meerdere opsporingsonderzoeken is ingezet, is het tappen van telefoongesprekken. Ten slotte is in casus 11 specifieke expertise van externe partijen ingeschakeld om strafbare handelingen vast te stellen. In deze casus werd bij het onderzoek naar frauderende medewerkers van burgerzaken een expert benaderd voor handtekeningherkenning. De in te schakelen externe partij kan echter ook de interne integriteitsafdeling van de betrokken overheidsorganisatie zijn:

‘Wij geven de opsporende instantie in sommige gevallen ook ondersteuning, bijvoorbeeld omdat we de systemen veel beter kennen dan externe partijen. Over die samenwerking zijn we erg tevreden.’ Bron: ministerie

Uit de dossierstudie blijkt dat bij het strafrechtelijk onderzoek veelvuldig gebruik wordt gemaakt van de resultaten van het interne feitenonderzoek. Het volledige interne onderzoek wordt in veel gevallen immers al bij de aangifte beschikbaar gesteld voor het strafrechtelijke onderzoek.⁷⁷ Het OM lijkt hierin over het algemeen voldoende aanknopingspunten te vinden om tot vervolging en opsporing over te kunnen gaan. Zeker als er sprake is van een bekende verdachte, hoeven politie en justitie dan slechts een relatief beperkt aantal opsporingsactiviteiten te verrichten en alleen nog enkele verhoren af te nemen.

‘In principe vindt eerst het interne onderzoek plaats en dan pas het externe. Dit leidt bij ons tot op heden niet tot problemen. De politie is juist erg blij met de aangeleverde informatie. Zij hoeft daardoor bijna niks meer aan de zaak te doen. We krijgen vaak complimenten over de opbrengsten van het interne onderzoek.’ Bron: ministerie
Wanneer het interne onderzoek al (volledig) is afgerond alvorens er aangifte wordt gedaan, lijkt dit het in veel gevallen dus relatief eenvoudig te maken om een zaak strafrechtelijk rond te krijgen. Dit is anders wanneer een organisatie (te) vroeg naar het OM stapt. De zaak is dan soms nog ‘te dun’ en indien het geen corruptiezaak betreft, is de kans aanwezig dat het OM niets met de zaak doet of kan doen. Verschillende ambtelijke organisaties geven dit dan ook als reden om te wachten met het doen van aangifte c.q. het inschakelen van het OM, zo blijkt uit de interviews.

77. Met uitzondering van één dossier, is in alle gevallen pas aangifte gedaan na volledige afhandeling van het interne onderzoek.

Als het OM in beginsel het vermoeden heeft dat het heel lastig wordt om de zaak rond te krijgen, zal ze vaak geneigd zijn om de zaak niet ontvankelijk te verklaren. In dat geval kun je als organisatie niets meer. Dan is de zaak afgedaan.' Bron: ministerie.

Wanneer de samenwerking minder goed is, biedt de passieve aangifteplicht die voortvloeit uit artikel 162 Sv een mogelijkheid administratieve gegevens en andere interne documenten te gebruiken. Ook indien in een bepaalde zaak geen aangifte wordt gedaan op grond van artikel 162 Sv wordt bij de opsporing dan dus toch gebruik gemaakt van artikel 162 Sv.

5.2.2 Bewijslast

Wanneer opsporende instanties problemen ondervinden bij de opsporing, lijken deze vooral te maken te hebben met de bewijsvoering. Wanneer vermoedens vaag zijn en er in eerste instantie nauwelijks aantoonbaar bewijs is, zal dit het de opsporende instanties niet eenvoudig maken om aan te tonen of gerezen vermoedens juist zijn. Dit heeft zowel gevolgen voor het opsporingsonderzoek als voor de vervolging. In sommige gevallen is het vermoeden zo vaag dat het OM überhaupt geen opsporingsonderzoek kan starten.

'In de praktijk blijkt ambtelijke corruptie lastig te bewijzen. Dit zorgt ervoor dat vervolgd wordt op simpeler overtredingen.' Bron: Rijksrecherche

'Als je niet kunt bewijzen dat er geld is betaald voor het verschaffen van informatie, dan zal vaak ingezet worden op artikel 272 Sr (schenden geheimhoudingsplicht). Het bewijs voor het lekken van informatie is vaak wel rond te krijgen, maar dat hiervoor is betaald meestal niet. Dit heeft wel tot gevolg dat je minder ingrijpende dwangmiddelen kan inzetten.' Bron: Landelijke Parket

Een ander probleem waar het OM tegenaan loopt bij het rond krijgen van de bewijslast, is het ontbreken van voldoende bewijs (bijvoorbeeld voor opzet in geval van valsheid in geschrifte).⁷⁸

Wanneer sprake is van een ontkennende verdachte blijkt het voor opsporende instanties ook niet altijd wenselijk dat een zaak intern al onderzocht is. Het OM ondervindt in dergelijke gevallen geregeld hinder bij het rond krijgen van het bewijs:

'Het inzetten van een extern recherchebureau kan van invloed zijn op de mogelijkheden voor de opsporing. Zo speelde een gemeente een dubieuze rol bij het formuleren van de opdracht voor een extern onderzoek. Hierdoor was alles wat als bewijs had kunnen dienen, verdampt op het moment dat het strafrechtelijke traject in gang werd gezet.' Bron: Landelijk Parket

78. Dit bleek onder andere uit één van de Rijksrecherchedossiers die is geanalyseerd